

občinski poročevalec

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA DOMŽALE DOMŽALE, 25. junij 1980 Leto XIX

Občinski poročevalec, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva občine Domžale izhaja dvakrat mesečno, vsa gospodinjstva v občini ga dobivajo brezplačno. Glasilo ureja uredniški odbor v sestavi: Karel Kušar, Matjaz Brojan, Maks Jeran, Franc Tekavec, Darko Gognjavec, Marjan Bolhar, Matjaz Repnik, Ivana Seifert in Jože Skok. Glavni urednik: Karel Kušar, tel.: 721-082, odgovorni urednik: Matjaz Brojan, tel.: 721-656, tehnični urednik: Franc Ravnikar, tel.: 721-082. Glasilo izhaja v nakladi 12.000 izvodov in ga tiska Delavska univerza Domžale. Rokopise sprejema odgovorni urednik, Ljubljanska 94, Domžale, naročene oglase sprejema Delavska univerza Domžale, Kolodvorska 6. Rokopisov ne vračamo, fotografije pa le izjemoma. Glasilo je na podlagi sklepa številka 421-1/72 z dne 26. 11. 1974 Sekretariata za informacije, Izvršnega sveta SR Slovenije oproščeno plačila temeljnega davka od prometa proizvodov.

Glasilo je bilo dne 25. 7. 1970 odlikovano s Priznanjem Skupščine občine Domžale za uspešno informiranje, dne 24. 4. 1974 pa s srebrnim Priznanjem Osvobodilne fronte slovenskega naroda za uspešno informiranje delovnih ljudi in občanov občine Domžale.

40 let od III. konference KPS na Vinjah

V prisotnosti velikega števila borcev, aktivistov, delovnih ljudi, predvsem pa mladine, je bila 7. julija na Vinjah nad Ihanom osrednja prireditelj, ki je v spomin na 40. obletnico III. konference KPS pripravil občinski komitej ZKS. Ob novem spominskem obeležju na Judeževi domačiji so se zbrali mnogi preživeli udeleženci te partijske konference, ki so pred prireditvijo mladine pripovedovali o dogodkih in izkušnjah iz svoje revolucionarne preteklosti.

Slavnostni govornik na prireditvi je bil Jože Smole, član CK ZKJ, sklenili pa so jo z bogato kulturno – umetniško prireditvijo, ki je podčrtala pridobitve naše revolucije.

Slavlja na Vinjah so se udeležili preživeli udeleženci in tudi predsednik Centralnega komiteja ZKS France Popit

Komunisti o svoji aktivnosti

Na programsko – volilni konferenci, ki je bila 16. junija v Delavskem domu na Viru, so izvoljeni delegati 1270 članov ZK, ki so povezani v 80 osnovnih organizacijah v združenem delu, družbenih dejavnostih in krajevnih skupnostih, ocenili in pregledali svoje delo. Konferenca je razpravljala o krepitvi političnega sistema socialističnega smoupravljanja, o uresničevanju plana in o gospodarskih vprašanjih, o vprašanih podružbljanja na področju SLO in DS ter o idejnih, kadrovskih in akcijskih usmeritvah in o informiranosti.

zadovoljni, saj brez večje idejne osveščenosti ne moremo biti v ospredju in usmerjanju tokov, ki zahtevajo veliko razgledanost, doslednost in tudi veliko mero odgovornosti. Za nekatere slabosti, ki se pojavljajo, lahko iščemo vzroke ravno v tem, da niso povsod še dojeli novo vsebino in način delovanja Zveze komunistov, da nekateri stojijo ob strani in da od daleč ocenjujejo delo drugih, namesto, da bi se povezovali z vsemi subjektivnimi silami in znotraj njih reševali nastajajoče probleme.

Relativno dobra ocena, doseženi uspehi, nikakor ne morejo biti ocena za zadovoljevanje, ampak le spodbuda, da se bo sleherni član čutil dolžnega aktivno delati v sistemu samoupravnega in delegatskega odločanja. To pa bo mogoče uresničevati le pod pogojem, da bo še bolj prisotna srkba za idejnopolitično izobraževanje, za povezovanje v vseh sredinah in prevzemanje odgovornosti za sleherno dejavnost. Kajti dejstvo je, da bo delovanje občinske konference, komiteja in ostalih organov Zveze komunistov v občini odvisno od dejavnosti posameznikov, združenih v osnovnih celicah, kjer je tudi mesto dela članov ZK.

Za vsa navedena področja lahko ugotovimo, da je v obdobju 1977–1980 prišlo do številnih vidnih premikov, čeprav z doseženimi rezultati ne moremo biti zadovoljni. Res je, da smo uspeli dati dokajšnjo širino samoupravni organiziranosti in s tem tudi samoupravnemu odločanju, vendar še nismo ta mehanizem in tudi delegatski sistem uspeli utrditi v vseh sredinah. Kakorkoli smo lahko zadovoljni z dosežki na gospodarskem in družbenem področju, pa smo premalo naredili pri dohodkovnem povezovanju in tudi sistema nagrajevanja še nismo uveljavili v vseh sredinah. Posebno področje predstavlja idejnopolitično usposabljanje v vseh sredinah. Z doseženimi rezultati ne moremo biti

O nalogah, sklepih, novih organih in programu, kot osnovi za akcijo, bomo pisali v prihodnji številki našega glasila.

Karel Kušar

Mladini so svoje spomine na III. konferenco pripovedovali takratni udeleženci, med katerimi je bil tudi dr. France Filipič

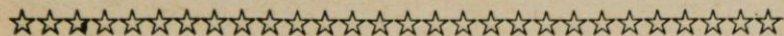
Slavnostni govornik Jože Smole je v svojem govoru med drugim poudaril:

Ko se danes, ko proslavljamo 40. obletnico III. konference KP Slovenije, oziramo na prehojeno pot, lahko trdimo, da gre za kontinuiteto strategije naše revolucije. Bistvene sestavine lastne strategije naše komunistične partije so bile pred štiridesetimi leti in so danes zaupanje v moč ljudskih množic, naslanjanje na delovnega človeka, ki mora biti nosilec odločanja, odgovornost pred svojim narodom in pred svojim delavskim razredom, samostojnost pri presojanju in odločanju, obramba neodvisnosti, enakopravnosti, samostojnosti in suverenosti. To pomeni, da sta

prav samoupravljanje in neuvrčenost bistveni sestavini celotne naše socialistične družbe, tisti bistveni sestavini, ki imata svoje korenine v celotnem našem revolucionarnem gibanju in osvobodilnem boju.

V svetu je bilo svoječasno precej razširjeno napačno mnenje, da je Jugoslavija do 1948. leta, do resolucije Informbiroja, izvajala eno zunanjo politiko in potem prešla na drugo. Z drugimi besedami, da je Jugoslavija šele 1948. leta začela izvajati politiko navrščenosti. Z ostanki takšnega napačnega prikazovanja jugoslovanske zunanje politike se žal tu pa tam srečujemo še danes. In zato je prav, da

(Nadaljevanje na 2. strani)

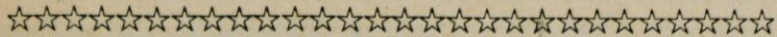
OB RAZSTAVI NA VIRU

Tito ljubitelj narave in lova

Ob koncu maja so v delavskem domu na Viru odprli razstavo Tito na lovu v Sloveniji in na obisku v domžalski občini.

Razstavo so poleg Skupščine občine Domžale pripravili še: Kulturna skupnost Domžale, Zavod za gojitev divjadi Kozorog Kamnik, pisatelj Tone Svetina in lovske družine Domžale, Mengeš, Pčata, Lukovica, Moravče in Trojane.

Otvoritev te razstave, ki so jo kot prvo razstavo te vrste pri nas pripravili v okviru proslav praznika občine Domžale in 40. obletnice III. konference KPS na Vinjah, se je udeležilo mnogo občanov, mnogi pa so si jo kasneje (zlasti mladina) tudi z zanimanjem ogledali.

Na svečani otvoritvi je prvi spregovoril sekretar občinskega komiteja ZKS Domžale Stane Mlakar. Pozdravil je vse navzoče ter poudaril pomembnost prireditve. Za njim je spregovoril Cveto Novak, član predsedstva republiškega odbora ZZB NOV in izvršnega odbora Lovske zveze Slovenije. V svojem govoru je med drugim (ko je želel podati lik tov. Tita kot lovca) podčrtal:

• Tito je bil res naš prvi lovec, ne

zato, ker je bil nasploh od vseh priznan naš prvi državljani. Čeprav je bil naš prvi lovec, je bolj prav, da rečemo, da je bil naš prvi gojitelj, varovalec in zaščitnik divjadi, bil je zaščitnik narave in okolja, ki je tesno povezano z gojitvijo in varovanjem divjadi. Vsi, ki so ga poznali kot lovca, ki so se o lovu pogovarjali z njim, so spoznali, da je naš ljubljani prvi lovec, lov dojemal in se zavzemal za to, da se divjad ohrani, da je v ponos in

(Nadaljevanje s 1. strani)

tudi na tej proslavi, ko se oziroma na štirideset let nazaj, poudarimo naizpodbitno resnico, da so korenine naše samostojne mednarodne usmeritve, naše neuvrščeniosti in naše neuvrščene politike zapopadene v strategiji KP Jugoslavije od prihoda tovariša Tita na njeno čelo; da so vedno naša stališča do mednarodnih vprašanj izhajala iz naših pogledov in naših samostojnih odločitev; da se je naša politika neuvrščeniosti razvijala v narodno-osvobodilnem boju in izpopolnjevala in dograjevala v celotnem povojnem obdobju. Da smo prav zaradi te svoje samostojnosti, svojega oslanjanja na ljudske množice in odgovornostjo pred svojim narodom in svojim delavskim razredom bili tako v stanju, da se odločno in uspešno upremo vsem pritiskom z ene kot z druge strani.

S svojo dosledno neuvrščeno politiko, z aktivnim prizadevanjem za demokratizacijo mednarodnih odnosov, za spreminjanje starega svetovnega status quo, s svojo aktivno podporo osvobodilnim gibanjem, s svojim odločilnim nasprotovanjem vsem oblikam imperializma, hegomonizma in sleherne tuje dominacije, s svojo podporo vsem progresivnim silam v svetu, s svojimi prizadevanji za novo mednarodno ekonomsko ureditev in za celotno preobrazbo svetovnih odnosov, — s takšno dosledno dejavnostjo si je Titova Jugoslavija pridobila velik ugled v svetu. Pridobila si ga je s svojimi dejanji. In to je glavno poročstvo, da vloga socialistične samoupravne in neuvrščene Jugoslavije tudi v prihodnje, kljub neprecenljivi izgubi, ki nas je doletela, izgubi predsednika Tita, ne bo nič manjša in nič manj učinkovita.

Pred nami je naloga, da nadaljujemo z podružbljanjem zunanje

politike in celotne mednarodne dejavnosti Jugoslavije. Tudi na tem področju moramo v celoti zagotoviti ustavno določilo, da je naš delovni človek, naš občan nosilec celotne politike. V tej smeri resničnega podružbljanja naše mednarodne dejavnosti, v kateri mora naš delovni človek biti subjekt, ter aktivni dejavnik, bo vse pomembnejšo vlogo igrala prav Socialistična zveza delovnega ljudstva. Tudi na zunanje-političnem področju ne sme biti nobene tabu teme. O vseh pa tudi najbolj občutljivih vprašanjih s ciljem skupnega dograjevanja in razvijanja naše neuvrščene politike ter krepitve naše enotnosti.

Učinkovitost naše neuvrščene zunanje politike, kot celotne naše mednarodne dejavnosti je bila vedno v prvi vrsti rezultat naše notranje-politične, ekonomske in socialne stabilnosti. Tega se moramo nenehno zavedati. Pred nami so sedaj številne odgovorne naloge, ki izhajajo iz programa ekonomske stabilizacije. Vsi se dobro zavedamo od kako velikega pomena je, da zboljšamo naše gospodarjenje, da dosegamo večjo proizvodnost in kvaliteto, da se odločnejše usmerimo na izvoz, na večje vključevanje v mednarodno delitev dela, da tako presežemo postopno dosedanja zunanje-trgovinski primanjkljaj in plačilni deficit. Vsi smo za program ekonomske stabilizacije, saj ga vsi čutimo in dojemamo kot nujnost. Pri tem se moramo pa tudi zavedati, da bodo za ostvareitev ciljev tako enotno sprejetega programa ekonomske stabilizacije potrebne tudi določene žrtve. In mislim, da jih bomo pripravljani dajati v polni zavesti, da gre za krepitve naše socialistične samoupravne družbe, prav tako pa je bistvena za zagotavljanje naše varnosti.

M. BROJAN

Pisatelj Tone Svetina, sekretar Občinskega komiteja ZKS Stane Mlakar in predsednik Občinskega odbora ZZB NOV Alfonz Avbelj pred otvoritvijo razstave

veselje vsem delovnim ljudem, in ne samo tistim, ki se še posebno zavzemajo za njegova napolnila, hotenja in usmeritve izpolnjujejo.

Čeprav mu je bil čas skopo odmerjen, je vendar našel tudi čas, da se je poglobljal v probleme lovstva. Bil je vedno zavzet za to, da se lov kultivira, da bo vsem delovnim ljudem omogočeno, da bodo gojitelji, varovalci in zaščitniki divjadi, narave in okolja. Pomeni, da se je zavzemal za podružbljanje:

ničevati, kot je dejal naš prvi lovec tov. Tito. Slovenske lovske organizacije, slovenski lovci, so v veliki meri dojeli Titove misli, njegova hotenja in stremljenja, ko je šlo za odnose v lovstvu. Zato tudi Zakon, ki je bil sprejet v skupščini 20. oktobra 1976 ne nosi imena zakon o lovu, temveč Zakon o varstvu, gojitvi in lovu divjadi, ter o upravljanju lovišč.

Sam zakon, njegova vsebina jasno kaže, da slovenski lovci težimo k varstvu in gojitvi, in da je tudi sam lov gojitev divjadi. Seveda bi bilo nesmiselno misliti, da je z zakonom, ki je bil sprejet, že vse urejeno. Treba bo še dosti truda in še veliko naporov in dela, da se bodo uresničila Titova hotenja v lovstvu, da bo vsak lovec dojel Titove besede „Lepo je tam, kjer se divjad ne boji človeka.“ Delajmo vsi na tem, da bodo te besede uresničene. Tudi ta razstava naj pokaže, da želimo uresničiti Titove besede.

Prenašam pozdrave predsednika skupščine LZ Slovenije tov. Briškija in predsednika I.O. Levičnik.

Na razstavi, ki je bila tako odprta, so predstavili še slikovno gradivo z različnih obdobj oz. z obiskov tov. Tita v domžalski občini. Tudi s tem prikazom, za katerega so prispevali slikovno gradivo ing. Varšek, Habjan, Rajka Konšek, Cerar in Kemperle smo v v Domžalah ob nekaterih umetniških stvaritvah Toneta Svetine poskrbeli še eno oddolžitev spominu našega predsednika.

M. BROJAN

Tovariš Cveto Novak je otvoril razstavo na Viru

lova, saj je razumljivo, da le vsi mi lahko ohranimo kar obstaja v naravi.

Zato je dejal „Lepo je tam, kjer se divjad ne boji človeka“. Kako globoka misel, ki jo moramo vsi, ki nam je le kaj do divjadi, narave in njenega okolja dojeti in tudi ures-

Svečane otvoritve razstave so se udeležili tudi lovci s svojimi prapori

Vlak brez voznega reda, vlak bratstva in enotnosti

Zopet je pripeljal „Vlak bratstva in enotnosti“ iz Kraljeva v Maribor. Pripeljal je naše ljube goste iz Srbije. Bratstvo in enotnost. Tako preprosti besedi, ki sta nam blizu in ki povesta vse. Vsebudeta izvorno pot naše socialistične revolucije, in izraz katerega da tisto, kar so ljudje pretrpeli v vojnih letih, ne bo pozabljeno, da bosta bratstvo in enotnost, izpričana v oboroženem boju, živela v naši sedanosti in bodočnosti. Ta vlak, brez voznega reda, ki vozi vsaki dve leti, enkrat iz Slovenije v Srbijo, drugič pa obratno, ne povezuje samo nekaj naših mest, ampak vozi med vsemi mesti in vasmí, pride tudi tja, v samotne vasi in zaselke, kjer ni prog in cest. Ta vlak je danes in bo tudi jutri, simbol naše jugoslovanske skupnosti, simbol naše skupne graditve socialistične, samoupravne, neuvrščene Jugoslavije, simbol naše neizčrpane moči.

Ko o tem premišljujem, se mi zdi, kakor da bi bilo včeraj. Nehote mi uhajajo misli na tiste krute, surove in usodne čase, ko je bil človek sicer največja vrednota, samo številka.

Spomini žive ...

Po dolgi, predolgi vožnji, polni strahu in negotovosti, smo prišli v Čačak, lepo industrijsko mesto ob zahodni Moravi. Razdelili so nas po okoliških vaseh. Kako so nas preprosti, prisrčni ljudje sprejeli. Ne morem opisati odprtih src, prijateljsko, kakor znajo le oni. Spominjam se, da je bilo meseca julija, lepo toplo. Zorelo je žito, pšenica, ta preprosta trava, ki hrani ves svet. Rekli so mi, da je dobro obrodilo in da bo kruha za vse. V Jezdini, lepem naselju, na vedno zeleni planini Jelici, me je na dvorišču sprejela stara mama, „baka Lila.“ Objela me je in poljubila ter rekla: „Ne bodi žalostna! Kar bomo imeli mi, to boš imela ti, pred teboj ne bomo ničesar skrivali.“ Pa še je dodala: „Zapomni si: vsako nasilje traja le nekaj časa“ ... „Pri nas se počuti, kakor doma!“ Tako je bilo povsod.

Bili so vroči julijski dnevi. Prišli smo v kotel, kjer je vse vrelo. Vsi, tudi otroci so govorili: „Upor! Upor!“ Tiste dni, ko sem prišla v Jezdino, sem spoznala sosedovega sina Dragoljuba Vukovića, ki je bil Skojevec in partizan Čačanskega partizanskega odreda. Delal je kot mehanikar v skladišču orožja v Čačku. Seznanil me je z nastalo situacijo in mi tako lepo pripovedoval o Titovih partizanih, borbah za svobodo. Prinašal mi je partizanski tisk. Odločila sem se in postala njihov simpatizer. Tiste dni so prvi partizani napadali sovražne kamione, minirali železniške proge, mostove,

rezali telefonske žice in izvajali razne sabotaže. Padale so prve žrtve. Za ubitega Nemca ali Bolgara, so streljali 50, 100, 150 domačinov. Kazenske SS ekspedicije so požigale vasi in ubijale. Med žrtvami, so krvaveli tudi naši rojaki, izgnanci. Na spomenikih in obležjih so vklesana tudi njihova imena. Tudi med 6000 ustreljenimi v Kraljevu, je okrog 60 Slovencev. Tudi v prvi partizanski republiki, Uziški republiki, smo se lotili Slovenci najrazličnejših del. Žene in dekleta smo pletle, šivale, pomagale spravljati pridelke s polj, pomagale oskrbovati naše borce za svobodo.

Tovariš Tito, nas vodja in učitelj, je večkrat dejal: „Varujte bratstvo in enotnost naših narodov in narodnosti, kakor zenico svojega očesa! To je naše najmočnejše orožje!“ Zamislimo se v te besede, ki jih ne smemo nikoli pozabiti. Poleg svobode je to naša največja pridobitev. V krvavi borbi so padali sinovi vseh naših narodov in narodnosti, po vsej naši domovini. Zivi so ostajali, da bi se bojevali, mrtvi pa nemo opominjali, na nenehen boj proti okupatorju in domačim izdajalcem, do končne zmage. Srca živih in srca mrtvih so se povezovala v Titovi partizanski vojski.

Do danes je bilo veliko prijateljskih obiskov v obe smeri. Tudi knjige govore o tej najdragocenejši zgradbi, nove Titove Jugoslavije, ki so jo zgradila dragocena človeška srca.

Prišel je vlak iz Srbije k nam. Z veseljem in odprtimi srci smo pričakovali

ljube prijatelje iz bratske Srbije. To veselje bo iz roda v rod in pripovedovalo bodočim rodovom, kako je bilo, kako se je rodilo in razvijalo vse, kar danes imamo. Iz skromnih klic je zrasla velika zgradba, socialistična, samoupravna, neuvrščena skupnost enakopravnih, svobodnih, ponosnih ljudi, ki pokončni in z dvignjeno glavo gradimo našo novo, Titovo Jugoslavijo. Tudi brez Tita bo ostala samo njegova, TITOVA.

Vsem dragim prijateljem iz Jezdine, Mršinec, Slatine, Čačka, kliče mo: „Kmalu spet nasvidenje, v naši in vaši lepi Sloveniji! Za vse vam prisrčna hvala!“

Stanija Čakajac, kmetica iz vasi Slatina pri Čačku:

V najbolj črnih dneh, kar sem jih doživela, sem imela Slovenko ob sebi. Četniki so mi do smrti pretepli možga, da sem mlada ostala vdova. Bili so pa pri meni tudi drugi Slovenci — Celjani. Rada bi vnovič srečala Dragico, Slavko ...

V Sloveniji sem prvič in vse mi je zelo všeč: zelenje, okolica hiš, narava, ki je zelo čista. Tudi prihod Slovencev v Srbijo je za nas velik praznik. Še otroci sprašujejo — kdaj pridejo Slovenci; tako so pognale te naše bratske vezi.

Mica Đurović iz vasi Slatina pri Čačku:

Seveda sem tudi jaz prvič v Sloveniji; bila sem že v Bosni, Makedoniji, Črni gori le v Sloveniji še ne.

Poleg Zidaričeve smo imeli v naši vasi tudi Franca Gorjupa in Ljubico — očeta in hčera. Pa nihče ne ve zanj. Radi bi še njih obiskali po tolikih letih.

Všeč so mi planine, všeč čiste vode, polja, mesta so čista. Odslej bom še skrbneje prebirala vse, kar bo pisalo o naši Sloveniji, kjer ste nas tako lepo pričakali in pogostili.

Živko Đurović, kmet iz vasi Slatina pri Čačku:

„Med vojno sem imel pri sebi več Slovencev, sam pa do teh dni v Sloveniji še nisem bil. Sin, ki je strojni inženir, je služil vojsko v Škofji Loki, pa še šolo je napravil v Sloveniji. Zato sem si tem raje ogledal kraje, kjer je služil vojsko.“

Živko Đurović je napreden kmet. Gostiteljica Danica Zidaričeva, ve povedati, da je prejel že nagrade za napredno kmetijsko proizvodnjo. Njegovo žganje, hruške, krompir so dobili različne nagrade. S temi pridelki si on in njegova žena poiščejo tržišče v drugih republikah. V Slovenijo je nekoliko predaleč. Živko Đurović takole pripoveduje:

„Ko smo se pripravljali na odhod v Slovenijo, je bilo veliko pričakovanja, saj je to za nas resnično velik praznik, ki je izpolnil naše najlepše obete.“

pokončno. Tako kakor nas je učil. Vse svoje veliko delo je vtikal v naše vsakdanje življenje, rastli in zrastle smo z njim, se razvijali in postali to, kar smo, samo njegovi—TITOVÍ, kakor je bil on naš, in kakor je vedno naš tudi ostal. Zvesti bomo ostali njemu, kakor je bil on zvest nam. To je naša zaobljuba, naša zakletev, da bomo vsi izvrševali to odgovorno nalogo, ki je pred nami, da nas ne bo sram pred zgodovino in pred zgodovinskimi nalogami, ki so pred nami.

OBVESTILO BORCEM

Vabimo vse borce in aktiviste NOB iz domžalske občine, da se udeležijo partizanskega mitinga, ki bo na predvečer Dneva borcev, v četrtek, 3.7.1980 ob 20. uri v Mengšu, v letnem gledališču (kamnolom).

Partizanski miting organizira KS in družbenopolitične organizacije Mengeš.

V slučaju slabega vremena miting odpade.

Prireditev in tovariško srečanje se prestavi na ponedeljek, 7.7.1980 ob 20. uri po slavnostni seji KS v kulturnem domu Mengeš.

Občinski odbor ZZB NOV
DOMŽALE

„DRUŽE TITO, MI TI SE
KUNEMO, DA SA TVOGA
PUTA NE SKRENEMO

Marsikdo se sprašuje, kdaj in kje je nastala ta pesem, ki je oznanjala in oznanja boj, zaobljubo, zakletev, grožnjo in maščevanje, pa tudi svobodo.

Bilo je meseca junija leta 1942, ko je divjala po vedno zeleni in skrivnostni planini Kozari v severni Bosni, velika sovražna ofenziva. Partizanske enote so srdito napadli Nemci, ustaši in četniki. Bilo je veliko žrtev med civilnim prebivalstvom.

Žene iz vasi Bjelajci pri Dubici so, takrat, po sovražni ofenzivi, hodile po Ristić—brdu na planini Kozari in v predpasnike pobirale kosti svojih najljubših, najbližnjih. V tem vrhuncu gorja, dolečine, se je pridružil kljubovanje, ranjenih src, ko je neposušene solze spremljala ta, tudi za nas in današnji čas, pesem: „Druže Tito, mi ti se kunemo ...“

Mati, domačinka, kmetica, Persa Ristić, ponosna in uporna Kozarčanka, je v hudi bitki izgubila očeta, moža, brata, sestro in edinega sina, 12—letnega Milana. V hudi bolečini, žalosti, je napisala to pomembno pesem, ki je takrat po hribih okrvavljenih s krvjo naših najboljših sinov in hčera, oznanjala grožnjo, maščevanje, boj, zakletev, svobodo, tolažbo:

„Svud grobovi u zrelome žitu,
Kozara se zaklinjala Titu.
Druže Tito, mi ti se kunemo,
da sa tvoga puta ne skrenemo.“

Pesem je pela nesrečna mati, Persa, pomagale so ji tudi druge žene iz vasi. Tu na legendarni Kozari je nastala ta pesem, večne zaobljube, da ne bi nikoli ugasnila.

Ista pesem, malo spremenjena, se je razlegala v usodnih junijskih dneh, leta 1948, na petem kongresu KPJ v Beogradu, kjer je tovariš Tito izrekel svoj zgodovinski „NE“, z vsemi delegati, ob napadu Informbiroja na našo KPJ. Zapeli so jo delegatje iz Bosanske krajine tovarišu Titu in z njimi vsa dvorana:

„Druže Tito, mi ti se kunemo,
da sa tvoga puta ne skrenemo.
Druže Tito, vođa komunista,
Partija je kao sunce čista.“

Še bomo peli to preprosto in vedno za nas pomembno pesem, matere Perse, s planine Kozare, ki nam sedaj, ko ni več tovariša Tita med nami, pomeni veliko. Pomeni nam zaobljubo, zakletev, da bomo vedno hodili po njegovi in naši, TITOVÍ poti.

Naj se ta pesem z besedo TITO, razlega po vsem svetu, na vse štiri strani sveta, in naj oznanja tudi mir, svobodo, enakost, bratstvo, za kar se je naš ljubljani tovariš Tito boril vse življenje.

Z.D.

Bil je kakor hrast

Ponosni in z dvignjeno glavo korakamo po Titovi poti. Bil je kakor stoletni hrast, ki je kljuboval vsem viharjem, na dolgi in plodonosni življenjski poti. Trden kakor kremen, jeklen kakor železo, mehak in dober kakor vsakdanji kruh in jasen, sončen dan. Imel je razumevajoče in toplo srce za vsakega, tudi preprostega človeka, kmeta, delavca, cestarja, železničarja. Bil nam je najboljši, voditelj, tvorec nove Jugoslavije, oče, učitelj, svetovalec, največji borec za mir in prijateljsko sožitje med vsemi narodi vsega sveta, za mirno sožitje, med malimi in velikimi, revnimi in bogatimi.

Takšen je bil naš Tito, takšen bo za vedno ostal v naših srcih. Kakor neupogljiv hrast—viharnik. Toda tudi stoletni hrast se zruši, ko pride njegov čas. A njegove korenine ostanejo. Iz teh korenin zraste novo, mlado drevo z vedno zelenimi vejami, ki jih širi na vse strani. Te korenine, trdne in neo-

Nova tovarna bekonov v Ihanu

V sklopu prireditev občinskega praznika smo v ihanski TOZD Prašičjereji ljubljanske EMONE v petek, 6. junija ob 20. obletnici živinoreje v Ihanu odprli novo tovarno bekonov.

Gre za povsem novo farmo – torej živinorejski objekt – kjer bo prostora za 30.000 novih prašičev, gre za vzrejo po naj sodobnejših principih industrijske vzreje.

Na otvoritvi, ki so se je udeležili najvidnejši gostje, med njimi predsednik predsedstva SR Slovenije Viktor Avbelj, so predstavniki SOZD EMONA podčrtali, da bodo temu popolnoma novemu živinorejskemu objektu v industrijski vzreji lahko povečali število vzrejenih prašičev od 55.000 na 80.000. In to v sedmih mesecih, kakor traja proizvodni proces do prodaje.

V Ihanu pa ne gre le za novo pridobitev, ki bo dajala zgolj gospodarske rezultate. Gre za to, da je na dolgoletnih, lastnih izkušnjah uspeš-

ne industrijske prašičjereje zgrajena farma, ki sta jo odprla najstarejša delavca v Ihanu, pomeni sedaj vzorno farmo prašičev v naj sodobnejši živinorejski tehnologiji doma in po svetu.

V tem pogledu pa seveda ta pridobitev pomeni še mnogo več:

Pomeni še boljše obete, da bomo tako tehnologijo sodobne prašičjereje kot tudi lastno znanje in opremo vnaprej še uspešneje izražali, kot smo jih doslej v naši občini.

M. BROJAN

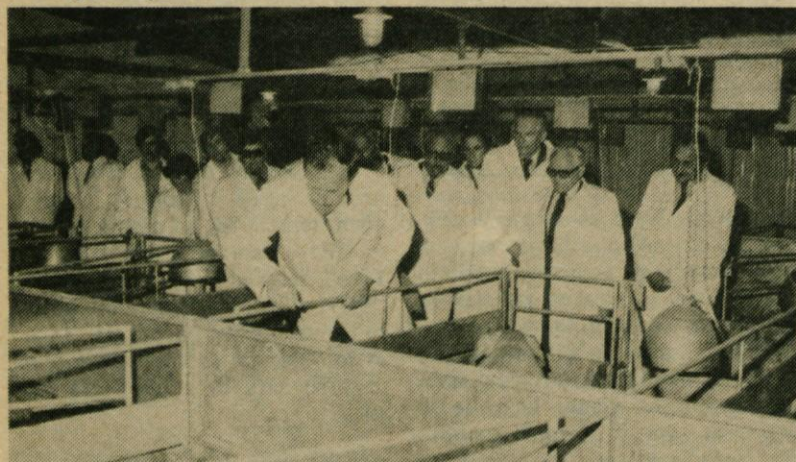
Ob praznovanju občinskega praznika so v Krajevni skupnosti Ihan odprli novo cesto, ki povezuje vas Brdo. Krajani so v obliki prostovoljnega dela in samopri-spevka združili veliko sredstev in tako potegnili asfaltni trak proti krajem, kjer je izhodišče v znana partizanska središča in kjer so se odvijali številni dogodki v revolucionarnem delavskem in komunističnem gibanju

Svečane otvoritve novih prostorov Farme bekonov v Ihanu so se med drugim udeležili tudi Viktor Avbelj – predsednik predsedstva SRS, Tone Bole, Franc Svetelj in Marjan Rožič

V Krajevni skupnosti Ihan so se odločili, da bodo začeli z gradnjo Doma družbene samozaščite in ob prazniku občine so vzdali tudi temeljni kamen, kar pomeni začetek tega prepotrebne objekta za delo in življenje najrazličnejših organov v krajevni skupnosti

Med ogledom nove „tovarne“ bekonov v Ihanu

Predsednik izvršnega sveta Edvard Peternel je v Krajevni skupnosti Prevoje orisal razvoj naše samoupravne družbe, gospodarsko stanje v občini in veliko prizadevnost krajanov pri obnavljanju cest v posameznih vaseh v tej krajevni skupnosti

Delo sindikalnih organizacij:

Še uspešnejše

Osnovna organizacija Zveze sindikatov na osnovni šoli Brdo se je lotila izpolnjevanja svojega programa, katerega si je zastavila ob programsko-volilni konferenci v letošnjem letu. Program je razdeljen na naslednja področja:

– Razvijanje samoupravljanja delavcev v delovni skupnosti. Tu posebno pozornost posvečamo usklajevanju samoupravnih aktov z novo sprejetim zakonom o osnovni šoli in delegatskim sistemom, o katerem smo že večkrat razpravljali. Problem predstavlja zlasti delo konference delegacij, ki je precej neusklajeno in včasih premalo kvalitetno.

– Naloge na področju razvijanja SIS. Zavedamo se, da dosežena stopnja družbenoekonomskih odnosov omogoča in terja prenos nekaterih pomembnih funkcij pri delovanju in razvijanju družbenih in gospodarskih dejavnosti posebnega pomena na SIS, s katerimi pa se morajo osnovne celice povezovati in po svojih močeh kar najbolje nanje vplivati. Zlasti si prizadevamo, da bi bila povezava naše delovne skupnosti z občinsko

izobraževalno skupnostjo čimboljša, iščemo pa tudi stikov z drugimi SIS.

– Na področju kadrovske politike si prizadevamo, da bi kar najbolje uveljavljali in sprejemali družbeni dogovor o temeljih kadrovske politike, skrbeli za usposabljanje članstva; o tem govorimo tudi v naslednji točki programa.

– Izobraževanje. Sindikalni aktivisti, delegati in drugi delavci smo še premalo storili na tem področju, zato si prizadevamo, da bi se kar največ prosvetnih delavcev iz naših vrst udeležilo šole samoupravljanja.

– Znana so nam načela dela na področju ljudske obrambe in družbene samozaščite, zato si prizadevamo, da bi bili v delo na tem področju vključeni vsi, ne le tisti,

(Nadaljevanje na 5. strani)

(Nadaljevanje s 4. strani)
ki so člani odborov, v to delo pa skušamo pritegniti tudi učence.

— Obveščanje mora biti redno in objektivno, pravočasno in resnično, v naši DS za to največ uporabljamo oglasno desko in pa sestanke ter občasna srečanja.

— OOS se je tudi aktivno vključila v planiranje, redno spremlja gospodarjenje DS in se po svojih močeh vključuje v stabilizacijska prizadevanja. Izdelan je bil tudi stabilizacijski načrt, o katerem je razpravljala in ga sprejela tudi OOS.

— Glede družbenega standarda OOS skuša vsem delavcem zagotoviti enake pogoje za preživljanje letnega dopusta. V tej zvezi bo potrebno še veliko usklajevanje predvsem na ravni odbora sindikata delavcev vzgoje in izobraževanja.

— Pozornost bomo posvetili tudi zadovoljevanju potreb na kulturnem, športnem in rekreativnem področju.

Družbenopolitične organizacije so povezane

Pri vsem svojem delu se povežemo z osnovno organizacijo Zveze komunistov na šoli, z organi sveta šole in z vsemi člani delovne skupnosti. Pozabili pa nismo na sodelovanje z občinskim svetom Zveze sindikatov predvsem z njegovim odborom sindikata delavcev vzgoje in izobraževanja, ki zaradi kadrovske težave ne dela tako kot bi lahko. Poiskali bomo tudi povezave z novoustanovljenimi sveti, komisijami in odbori pri občinskem sindikalnem svetu.

Sicer je OOS v letošnjem letu organizirala sindikalno ekskurzijo, na kateri smo obiskali steklaro v Rogški Slatini, pa Titovo rojstno hišo, spomenik Matiji Gubcu v Donji Stubici in še nekatere kraje iz naše preteklosti in polpreteklosti zgodovine. Zanimivo, da je bila to ena izmed redkih oblik izobraževanja,

katere smo se udeležili vsi člani delovne skupnosti.

Sindikata nosilec javne razprave

Kot vemo je bil pred nekaj meseci sprejet Zakon o osnovni šoli, o katerem je razpravljala tudi naša OOS. Dogovorili smo se, da bo sindikat tisti, ki bo vodil vse javne razprave v zvezi z usklajevanjem samoupravnih aktov z Zakonom.

Razpravljali smo tudi o Samoupravnem sporazumu o združevanju vzgojnoizobraževalnih organizacij v skupnost osnovnih šol občine Domžale, v katerem je še mnogo nedorečenega, ima pa dober namen, da združi vzgojno izobraževalne organizacije v naši občini. Tako bi lažje uresničevali naslednje skupne interese:

— zagotavljanje usklajenega izobraževalnega, kulturnega in telesnokulturnega delovanja v šolskem okolju,

— usmerjanje učencev,

— pospeševanje strokovnosti in kvalitete vzgojno-izobraževalnega dela,

— razvijanje stalnega izobraževanja in izpopolnjevanja delavcev,

— načrtovanje in spremljanje racionalne uporabe prostorskih kapacitet in učne tehnologije,

— dogovarjanje o sodelovanju učiteljev in drugih delavcev in drugo.

Pripravljamo se torej na sprejemanje usklajenih aktov, spremljamo dogovarjanje o srednjeročnih planih ter se nasploh dovolj vključujemo v življenje in delo šole. Čaka pa nas še precej nalog, med drugim tudi ta, da ob pomoči posebne komisije pri aktivni ravnatelj in občinskem sindikatom delavcev vzgoje in izobraževanja končno le opredelimo obveznosti učiteljev, ki spadajo v njihov 42-urni tednik. Želimo pa si seveda še več sodelovanja z drugimi šolami, kajti le skupaj bomo probleme lahko reševali. V.V.

Med odkrivanjem prenovljene spominske plošče na nekdanji Judeževi domačiji

AKCIJA "TISOČ DELAVCEV—SODELAVCEV"

Ustrezna obveščenost je temeljni pogoj vsakega odločanja. Seveda pa ni dovolj, da je delavec le obveščen, da je objekt odločanja, ampak mora v procesu obveščanja tudi sam aktivno sodelovati kot informator. Delavec naj bi dobil širšo družbeno vzpodbudo za uresničevanje te svoje naloge, ki je sestavni del njegovega samoupravnega vedenja. Delavec mora postati v večji meri resnični subjekt obveščanja kot sestavine uresničevanja družbenoekonomskih in samoupravnih odnosov.

Vse to je upošteval Republiški svet zveze sindikatov, ko je na pobudo, ki je prišla s strani urednikov glasil v OZD pripravil in začel z akcijo „TISOČ DELAVCEV — SODELAVCEV“, ki ima poleg naštetih še naslednje naloge: zagotavljanje temeljne obveščenosti delavcev, dviganje kulturne pisane in govorne besede, samoupravnega dogovarjanja in odločanja, bogatenje izkušenj družbenopolitičnega dela, poživitev delovanja sistema informiranja in drugo.

V organizacijah združenega dela ima akcija naslednje cilje:

- uveljavljanje celovitosti sistema obveščanja,
- zagotavljanje pravočasne in kakovostne obveščenosti delavcev o temeljnih podatkih in dogajanjih, pomembnih za uresničevanje delavčevih samoupravnih pravic in dolžnosti,
- zagotavljanje dostopnosti in odprtosti virov obveščanja,
- zagotavljanje povratnega pretoka informacij,
- podružbljanje sredstev obveščanja delavcev,
- skrb za ustrezen status delavcev v službah obveščanja,
- vključevanje področja obveščanja delavcev v vse dokumente razvoja organizacije združenega dela,
- spodbujanje izobraževanja in usposabljanja delavcev s področja obveščanja in drugih delavcev o vlogi obveščanja v združenem delu,
- pridobivanje novih sodelavcev — informatorjev in pobudnikov obveščanja v organizacijah združenega dela,
- pridobivanje informatorjev iz sindikalnih skupin.

Akcija „Tisoč delavcev — sodelavcev“ traja od 1. maja 1980 do konca letošnjega leta.

V okviru občinskega sindikalnega sveta je ustanovljena komisija za obveščanje in politično propagando, ki je že sprejela delovni program in kot prvo obravnavala aktivnosti v zvezi z navedeno akcijo. Tako smo 9. junija organizirali posvet za informatorje, urednike glasil in predsednik osnovnih organizacij Zveze sindikatov, na katerem smo sprejeli naslednje dogovore za čim učinkovitejšo izvedbo akcije „Tisoč delavcev — sodelavcev“:

1. V vseh organizacijah združenega dela je treba ustanoviti AKCIJSKI ODBOR.

Funkcijo akcijskega odbora ima odbor za obveščanje in uredniški odbor, delovno pa vodi akcijo urednik.

2. V organizacijah združenega dela, kjer še nimajo organa za obveščanje, je za potek akcije odgovorna osnovna organizacija Zveze sindikatov, ki lahko zadolži izvršni odbor za vodenje akcije, oziroma lahko za to oblikuje delovno skupino ali akcijski odbor.

3. V akcijski odbor je treba vključiti predstavnike Zveze komunistov in Zveze socialistične mladine.

4. O akciji „Tisoč delavcev — sodelavcev“ je treba obvestiti VSE DELAVCE. Zato je treba uporabiti vse možnosti javnega publiciranja, to je biltenov, oglasnih desk, razglasnih postaj, ipd.

5. Do vsakega 15. v mesecu mora akcijski odbor posredovati komisiji za obveščanje in politično propagando pri občinskem svetu ZSS poročilo o poteku akcije in seznam novih sodelavcev.

6. Komisiji je treba takoj posredovati podatek, kdaj se je formal akcijski odbor in kdo je njegov predsednik.

Komisija za obveščanje in politično propagando pri občinskem svetu ZSS Domžale

PRED SPREJETJEM ZAZIDALNEGA NAČRTA

S sprejetjem zazidalnega načrta Domžale — MAČKOVCI (sprejela ga bo domžalska delegatska skupščina) urejemo problematiko gradenj brez lokacijskega in gradbenega dovoljenja, gradenj individualnih stanovanjskih objektov. Teh so v preteklosti občani v Mačkovcih zgradili 18. Zazidalni načrt (sprejet bo z odlokom) urejuje dopolnilno gradnjo, to je gradnjo 24 novih stanovanjskih objektov.

Tako bo na približno 40.000 m² površin zgrajeno 42 stanovanjskih enot, to pa pomeni gostoto naselitve približno 52 prebivalcev na hektar.

Objekti v Mačkovcih zgrajeni na črno, so bili postavljeni že pred 10 — 15 leti. Prej legalizacija ni bila mogoča zaradi rezervata hitre ceste. Ta rezervat je potekal prav skozi naselje Mačkovci, vendar je predvidena trasa Mačkovce obšla.

V samem postopku je bilo potrebno pridobiti različna ustrezna soglasja upravljalcev visokonapetostnih daljnovodov, ki potekajo neposredno po tem območju, mnenje sanitarne in požarnovarstvene inšpekcije, kmetijsko zemljiške skupnosti in krajevne skupnosti Simona Jenka Domžale.

Pri obravnavanju osnutka zazidalnega načrta Domžale — Mačkovci sta sodelovali tudi SKIS in samoupravna stanovanjska skupnost. Predlog zazidalnega načrta je že obravnaval IS Sob Domžale na svoji 86. seji in sprejel sklep, da ga posreduje v sprejem z odlokom zborom domžalske delegatske skupščine. Delegati bodo o sprejetju tega odloka razpravljali na prihodnji seji občinske skupščine.

Predstavljamo vam krajevno skupnost Slavka Šlandra

Za domžalsko krajevno skupnost Slavka Šlandra, ki šteje 5000 prebivalcev in sodi med razvite skupnosti, bi po več kot enem letu lahko dejali, da so formalno zagotovljeni pogoji za oživitev krajevne samouprave. Prostorsko preoblikovanje je izvedeno, opravljene so bile nadomestne volitve delegatov, nanovo pa so se organizirale tudi družbenopolitične organizacije. Družbenopolitično življenje v skupnosti dobiva novo kvaliteto. Kako pa se to kaže v praksi? O tem smo se pogovarjali s predsednikom sveta KS Francem Novakom in podpredsednikom Krajevne konference Socialistične zveze Mirom Ukmarjem.

Oblikovanje novih organov KS pomeni seveda šele začetek neposrednejšega odločanja v skupnosti, če se spomnimo, da smo v Domžalah pred več kot letom dni urejali skupaj vse zadeve nekdanje skupnosti. Kako pa je v vaši skupnosti že čutili nov veter v krajevnem življenju?

Novak: Kar zadeva organe KS so ti zaživel: pri tem mislim na svet in komisije. Med pomembne komisije sodijo komisija za komunalno gospodarstvo, urbanizem in varstvo okolja, za planiranje in razvoj KS, za socialno skrbstvo ter za statut in splošna vprašanja. Od teh teles trenutno najbolj dela komisija za razvoj in planiranje, ki se je že večkrat sestala.

Ukmar: Z ustanovitvijo sveta in skupščine KS smo izhajali iz stališča, da je treba vse krajanje čim bolj povezati s temi organi. Zato smo prostor KS razdelili na 6 manjših, zaokroženih, terenskih enot. Ti okoliši imajo že sedaj predstavnike v skupščini in svetu KS. V skupnosti smo istočasno oblikovali tudi krajevno konferenco Socialistične zveze, kamor so delegirani občani iz volilnih okolišev, družbenopolitičnih organizacij, društev in organizacij združenega dela. Ena od naših nalog je bila tudi, da se organizirajo terenski odbori Socialistične zveze kot nosilci razprav in akcij v ožjih prostorskih enotah. Tako smo doslej uspeli oblikovati tri odbore in sicer v Zaborštu, za Sever 1, to je del KS prek glavne ceste, ter za stanovanjske bloke v bližini Heliosa. Ustrezno organiziranost v odbore pripravljamo tudi drugod, naprimer v stanovanjski soseski Veljka Vlahoviča, potem za Rojsko naselje v okolici Šlandrove brigade ter pa za Center nekdanje krajevne skupnosti, to je med Kidričevo ulico, Cesto talcev in Ljubljansko cesto. Povsod tu bo ob oblikovanju terenskih odborov potrebno poživiti tudi hišno samoupravo.

Kolikšno pa je sedaj število dejavnih občanov in kako je občane vzpodbujala želja po pogostejšem sestajanju na zborih občanov ali v drugačni obliki?

Novak: Če bi upoštevali vse organe krajevne skupnosti, je v krajevno samoupravo vključenih skoraj 400 krajanov, med temi pa niso zajeti člani ZK in pa borčevske organizacije, ki so večji del tudi dejavni. Najbolj aktivnih občanov pa je okoli 100.

Ukmar: Da bi poživili razpravo, smo v KS oblikovali več organov, lahko bi jim dejali tudi sekcije, in sicer za oskrbo, za hišno samoupravo, za družbene organizacije in društva. V razpravi o prehodu na ekonomsko stanarino smo naprimer ugotavljali, da hišni sveti in samouprava ne živita tako kot bi morali. Zato je naloga Socialistične zveze, da hišne svete ustanovi tam, kjer jih ni, obstoječe pa poveže s samoupravnimi dejavniki v KS. V okviru navedenih organov nameravamo organizirati z obravnavo dokumentov o stanovanjskem gospodarstvu, te razprave pa bodo organizirane do konca junija. Ob tej priložnosti vabimo občane, da se razprav udeležijo v čim večjem številu.

Slišali smo torej, da je v krajevno življenje pritegnjen širok krog občanov. Vendar pa, ali so zagotovljeni vsi pogoji za odločanje krajanov?

Ukmar: V KS moramo izboljšati delegatski sistem. Veliko delegatov je na novo izvoljenih, zato je predsedstvo KK Socialistične zveze menilo, da je treba vso skrb posvetiti izobraževanju in usposabljanju delegatov tako prek občinske šole za delegate, kot tudi z vsestranskim informiranjem delegatov o vseh pomembnih značilnostih razvoja in nalogah skupnosti, istočasno pa jih tesno povezati z organi KS, zlasti pa z družbenopolitičnimi organizacijami.

Franc Novak

Vaša KS je razvita mestna skupnost, v njej je vrsta šolskih ustanov, trgovin, organizacij združenega dela, pa tudi sodobna stanovanjska naselja. Katere naloge pa so za tekoče leto najbolj aktualne, seveda upoštevajoč tudi to, da je skupnost komunalno že dokaj dobro opremljena?

Novak: V sodelovanju s KS Jarše – Rodica potekajo dela za kanalizacijo Jarčeve ulice. Dokončno bo treba urediti tudi Bistriško in Šlandrovo cesto, pri tem pa bodo občani v teh delih skupnosti prispevali tudi določeni znesek za asfaltiranje, cestno razsvetljavo in priljuček h kanalizaciji, seveda glede na svoje potrebe. Levji delež denarja pa bo prispevala občinska komunalna interesna skupnost. Letos bo treba urediti tudi pločnike na Ljubljanski cesti, to je v gornjem delu ceste, kjer se načrtuje tudi avtobusno postajališče. Dokončati bo treba tudi sprehajališča ob Kamniški Bistrici, ki je na nekaterih mestih, večidel na pobudo občanov, zelo lepo urejeno. Pred nami so tudi komunalna opravila v Chvatalovi in Detelovi ulici, potem ureditev soseske Veljka Vlahoviča ter pločnikov in razsvetljave v Vegovi cesti. Nekatera dela bo treba opraviti tudi v Zaborštu, naprimer ureditev terena ob Stari cesti. Trim stezo pa je dala KS v upravljanje domžalskemu tabornišskemu odredu, ki bo za oskrbovanje steze dobil tudi delno finančno pomoč.

Doslej smo govorili o letošnjih, najbolj „svežih“ naogah. Kaj pa v prihodnje?

Novak: Na severu 1 je planirana trgovina, ki bo obsegala 200 kvadratnih metrov, v njej bo mogoče kupiti najnujnejše prehrabene in podobne artikle. Nova trgovina se načrtuje tudi v soseski SPB-2, to je v bodočem stanovanjskem poslovnem bloku nasproti Jugotehnike.

Ukmar: Ob tem bi rad povedal, da si KS močno prizadeva, da bi k zazidalnim načrtom posredovala svoje predloge. Pri tem mislim na to, da se zagotovijo igrišča za otroke, ali da se stanovanjskim blokom

Miro Ukmar

zagotovijo tudi prostori za delovanje hišne samouprave.

Novak: Poleg tistega, kar sem povedal, je treba komunalno urediti več cest kot so: Marokova, Rozmanova, Adamičeva, Nikole Tesle, Koširjeva, Trdinova, Breznikova, zlasti pa severni del KS, prek glavne ceste, ki je bil doslej komunalno dokaj zanemarjen, podobno pa velja tudi za Zaboršt. Seveda pa so to le predlogi, dokončno pa bo nova gradnja zapisana v srednjeročnem planu. Sem sodita naprimer tudi trafo postaji v Zaborštu in na Severu 1, nadalje že omenjena avtobusna postaja, ureditev glanave vodovoda za mesto Domžale, pa tudi vrsta zelenic in drugo.

KS Slavka Šlandra meji tudi na skupnosti Jarše – Rodica in Vir. Glede na bližino teh dveh skupnosti se verjetno že zdaj kažejo potrebe za trenutno sodelovanje, kot tudi v bližnji prihodnosti?

Novak: Kot sem že omenil zaenkrat urejamo s KS Jarše – Rodica Jarčevo ulico in pa Peternelovo. S sosednjo skupnostjo nas veže tudi interes skupne preskrbe, zato bo nova trgovina koristila občanom obeh skupnosti. Glede Vira pa Bistrica kot meja nekje zmanjšuje skupne interese, ob tem pa imamo nekaj skupnega z regulacijo Rače.

Zdaj so nedvomno pomembne tudi strokovne službe KS. Velik del strokovnih opravil izvajajo strokovne službe nekdanje krajevne skupnosti. Lahko pa bi tudi dejali, da je precejšen del tajniških opravil tako za organe KS kot tudi družbenopolitične organizacije „nepokrit.“ Morda iščete rešitve za stanje kakršno je?

Ukmar: Skupna strokovna služba se od ustanovitve novih skupnosti kadrovske ni okrepila, naloge pa so se povečale. Trenutno rešujemo skupno zadevo v krajevnih skupnostih tudi preko koordinacijskega odbora v samoupravnih organih. Do poletja predvidevamo, da bomo tudi po formalni plati uredili skupne zadeve treh novih KS. V naši KS pa so prisotna razmišljanja,

(Nadaljevanje na 7. strani)

Kakšen bo novi stari Mengeš?

Zadnje sredo v maju je bil sklican v sejni sobi KS v Mengšu zbor delovnih ljudi. Zanimanje je bilo precej veliko, posebno še, ker je dnevni red napovedoval posebno zanimivo točko — informacijo o predlogu zazidalnega načrta za stari del Mengša in finančni načrt Krajevne skupnosti za tekoče leto.

Predlog zazidalnega načrta starega dela Mengša je obrazložil njegov avtor — tov. Rebek. Predvsem je novi načrt zanimiv glede velike zbiralne ploščadi, ki bo okrog zdajšnje zdravstvene postaje, veliko zanimanje pa je vzbudila tudi avtobusna postaja, kjer bi lahko čakalo hkrati nekaj avtobusov, nasproti pa je predviden sodoben hotelski oz. motelski objekt. Gre za ureditev križišča pri Lovcu. V tem objektu naj bi se ustavljali potniki in turisti z Brnika, Krvavca in Velike planine.

Naslednja zanimivost je skupina nadomestnih gradenj na vrtovih dosedanjih hiš ob cesti proti Brniku, predvidene so tudi nove atrijske hiše ob poti proti koči in pa lep in sodoben vrtec na drugi strani te poti. Kot je poudaril tovariš Rebek z Biroja 71, gre za kulturno-družbenopolitično središče Mengša, ki naj bi zajemalo zbiralno ploščad za pet tisoč ljudi do sodobnega hotela in avtobusne postaje v smislu stalnega primerne objekta z velikim parkirnim prostorom, ki naj bi služil tako potrebam avtobusnega in ostalega tranzitnega in domačega prometa.

Predlog zazidalnega načrta starega dela Mengeša je razgrnjen v sobi KS Mengeš in si ga lahko ogledate v uradnih urah ter posredujete pismene pripombe, ki bodo — seveda če bodo utemeljene s širšega vidika — tudi upošteevane.

Krajani KS Mengeš si lahko ogledajo tudi predlog lokacije za centralno smetišče pri Opekarni. To mesto Mengšanom ne ustreza najbolj, sicer pa lahko vsakdo da pripombe na predlog, ki je bil narejen mimo vednosti krajanov. V nadaljnji razpravi so krajanje veliko ustavljali ob tem novem smetišču. Menili so, da so se komaj znebili in s skupnimi močmi sanirali topolsko jamo, zdaj pa naj bi

se na lepem odpiralo novo smetišče, na še bolj neprimernem mestu, v nekdanjem glinokopu, sredi zelenja ob gozdu.

Zelo živahna razprava se je razvila tudi ob finančnem načrtu KS Mengeš za to leto. Predvsem je vse zanimalo, kdaj bodo končno začeli graditi vrtec v Mengšu. Zvedeli smo, da mora biti letos nujno odkupljeno zemljišče ob Pšati, sicer bodo sredstva, ki so namenjena za gradnjo vrtca v Mengšu, prihodnje leto odšla v Dob. Razlastitev brez privoljenja lastnikov pa bi vso zadevo zavleklo najmanj za dve leti. Letos bodo začeli graditi tudi Dom družbene samozaščite, za zdravstveno postajo pa je tudi že pripravljena dokumentacija.

V letošnjem finančnem načrtu je predvideno še asfaltiranje Veselovega nabrežja, obnova znamenja na Liparjevi cesti, projekti dveh avtobusnih postajališč, modernizacija ceste na Zavrteh, Stare poti in Kersnikove ulice, izgradnja sekundarnih vodov na Dobenu, kanalizacija na Muljavi, razširitev ceste Mengeš—Topole, izgradnja transformatorske postaje Jug, javna razsvetljava v Mengšu in na Loki, most na Loki, zazidalni načrt starega dela Mengša, telefonski priključki v Topolah, popravilo pločnikov in izdelava dokumenta-

biti predvsem prek koordinacijskih odborov sindikata, kjer naj bi reševali konkretne zadeve.

Ker smo v pogovoru obdelali skoraj vsa pomembna vprašanja za sedanjo dejavnost KS, se ob koncu pomudimo še ob pogoju za vsestransko odločanje krajanov. To pa je obveščanje in informiranje.

Ukmar: Ena od naših glavnih nalog je tudi boljše informiranje ter obveščanje krajanov. Občinski poročevalec lahko odigra ob tem veliko vlogo, vendar pa je treba zagotoviti občanom tudi drobne, tekoče, vsakodnevne informacije o življenju v krajevni skupnosti. Zato daje naša KS tudi pobudo, da se v okviru vseh treh domžalskih KS dogovorimo o skupnem glasilu, ki naj bi izhajalo po potrebi, vsekakor pa vsaj enkrat mesečno.

Pogovor vodil in pripravil
Jože Skok

cije za Loko in še nekatere manjše stvari. Na razpravo ni bilo treba čakati, saj so krajanje takoj postavili kup vprašanj. Predvsem jih je zanimalo, kako je z obnovo ceste, ki ji manjka še fini asfalt, denarja pa ni namenil nihče, zakaj se protipravnice ne uredijo nekatere dovolj prometne ceste, kako je z graščino, ki jo je kupila Šestica, kdaj lahko pričakujemo obvoznico ob Mengšu itd.

Opozorili so tudi, da je potrebno paziti na obdelovalne površine. Vsekakor so vsi krajanje zainteresirani za skupni razvoj, ne gre pa jim v glavo, zakaj naj bi načrtovali nov hotel, če že graščina propada, radi bi videli, da bi začeli graditi obvoznico čimprej, toda kot kaže, bomo morali počakati kar še nekaj let. Vrtec je že danes prepotraben, zato ne bi smeli zamuditi priložnosti v prihodnjem letu (vrtec za 256 otrok). Tudi šola bo vsak čas premajhna. Ko drugod prehajajo na celodnevno, bomo v Mengšu kmalu prešli na kompleten dvoizmenski pouk in pozneje verjetno tudi na troizmenski, saj je prizidek predviden šele ob koncu tega srednjeročnega obdobja oz. v začetku

prihodnjega. Močno se krajanje pritožujejo tudi nad avtobusnimi povezavami, ki so preredke, usluge pa so zelo nekvalitetne.

Predsednik skupščine KS Mengeš Marko Hribar je odgovarjal na vsa zastavljena vprašanja, kolikor je pač mogel pojasniti, s finančnimi podatki pa jih je opremil tov. Zupan. Vsekakor je želja veliko več, kot realnih možnosti, res pa je tudi, da je mengeška krajevna skupnost storila velik napredek v zadnjih letih v vseh pogledih. Veliko je k temu pripomogla tudi pogodba s Slovenija-cesto, ki bo Topolčanom še posebej napeljala telefone, razširila cesto in uredila športno igrišče. Nekateri krajanje so izrazili željo, da bi morali biti zbori krajanov v večjem prostoru, kar pravzaprav ni nikakršna ovira, samo če bo drugič še več zanimanja. Menili pa so tudi, da smo preveč odprti za priseljence, ki s sabo prinašajo vse druge težave, od gneče na avtobusih do otroškega varstva. Na žalost pa je zanimanje za nakup novih stanovanj na Zavrteh od strani krajanov oz. združenega dela zelo majhno.

Ivan Sivec

TURISTIČNA SEZONA JE PRED DURMI:

Turizem — kolikšen del turistične potice bo ostal v občini?

Še kak teden in začela se bo pot sodobnih nomadov — turistov proti morju, ki bo trajala tja do konca septembra ali pa morda še v oktobru. Domžalska občina ima takšno lego, da bi turizem kot gospodarska panoga moral imeti večjo težo oziroma bi morali s turizmom v občini ustvarjati več dohodka kot pa ga sedaj. Podatka, da je bilo lani v občini evidentiranih le 3800 nočitev in da je bilo zbranega le za okrog 4000.— din denarja turistične takse, sta dovolj zgovorna, saj kažeta, da si bodo morala turistična društva v občini še bolj prizadevati za goste, kot so si doslej, čeprav je objektivno treba reči, da tudi doslej ta prizadevanja niso bila majhna.

Pravzaprav dejavnost turističnih društev v občini stoji nekako na mestu in razvoja turizma ni opaziti. Nekaj turističnih društev v občini (Domžale, Mengeš, Moravče, Lukovica, Radomlje in hortikulturno društvo Ihan) si sicer na moč prizadevajo, vendar je njihov napor nezadosten, da bi vzpodbudili širšo dejavnost na področju turizma ter dosegli, da bi lahko govorili o turizmu kot o tehtni gospodarski panogi.

Dela turističnih društev nihče ne koordinira, nihče ne planira razvoja — kratka dejavnost je prepuščena sama sebi tako — kot pač gre.

Glede na vloženi denar tudi ni moč pričakovati velikega uspeha, saj so lani vsa turistična društva skupaj prejela 50 tisoč dinarjev pomoči (Domžale 14 tisoč dinarjev, Mengeš 15 tisoč dinarjev, ostali še manj); letos bodo za to

dejavnost namenili 68 tisoč dinarjev.

Malo dhodka od turizma

Če pogledamo turizem kot gospodarsko panogo, lahko vidimo, da je kot pridobitna panoga šele na začetku: lani je bilo ob 3800 nočitvah ustvarjenega vsega nekaj več kot 4000 dinarjev dohodka od turistične takse, letos pa bo tega denarja (zaradi povišane stopnje turistične takse na 10 dinarjev dnevno) nekoliko več.

Le interes — zaslužiti?

Na nedavnem posvetu turističnih društev, ki ga je organizirala Občinska konferenca SZDL v sklopu svojega programa dela, je bilo povedano, da nekatere delovne organizacije, ki imajo v svoji dejavnosti tudi dejavnost turizma, iščejo v občini le materialne koristi, nič-

(Nadaljevanje na 8. strani)

(Nadaljevanje s 6. strani)
da bi bilo treba zaposliti profesionalnega tajnika, tako kot je to organizirano drugod, naprimer v ljubljanskih krajevnih skupnostih, saj šteje naša skupnost 5000 občanov.

Kaj pa prostor za sestajanje organov KS?

Ukmar: Za številne sestanke koristimo poleg prostorov, kjer je sedež naše KS, to pa je v Kidričevi, tudi prostore v šolah Josip Broz Tito, Šlandrova brigada in v Centru srednjih šol. Pri tem je treba izreči vso pohvalo vodstvom teh šol za veliko razumevanje, ki ga imajo do dejavnosti krajevne skupnosti.

Kaj pa povezovanje z delovnimi organizacijami, saj je teh na vašem terenu veliko, če omenimo samo Helios, Univerzale, Toko?

Novak: Doslej je bilo premalo stikov z OZD. Te bo treba poglo-

(Nadaljevanje s 7. strani)

sar pa niso pripravljene vanj vložiti oziroma sodelovati z namenom, da bi bilo v domžalskem turizmu drugače vsaj v prihodnje.

Amaterska prizadevanja

Ob vsem tem pa lahko opazimo velika prizadevanja amaterskih turističnih delavcev, ki si domala povsod izjemno prizadevajo za lepšo urejenost krajev: tako nameščajo koše za smeti, različne klopi, sadijo okrasno cvetje, urejajo zelene, postavljajo usmerjevalne table, kažipote, svetujejo pri urejanju okolja zasebnih zidov in to urejanje tudi nagrajujejo ter drugo. V preteklosti so turistična društva organizirala celo različne turistične prireditve, ki so vsaj nekoliko popestrile turistično ponudbo vsaj v poletnih mesecih, sedaj pa še tega ni več.

Nujna občinska turistična zveza

Delo turističnih društev je še kolikortoliko živo, ni pa koordinirano, saj se trudi vsak zase. Zato so na posvetu ugotovili neobhodnost občinske turistične zveze, ki naj bi turistično dejavnost ne le planirala, temveč delo kasneje tudi koordinirala. Predvsem pa bo treba najprej izdelati oceno ali analizo stanja, evidenco turističnih zmogljivosti, ki jih imamo na voljo. Pred leti, ko so bila posredovana turistična

posojila (1962–1965), smo imeli goste še kjer prenočiti, sedaj pa prejemniki kreditov ne želijo več prenočevati eventuelnih gostov, zato tudi prenočitvenih zmogljivosti nimamo.

Občinska turistična zveza (imenovan je že Iniciativni odbor za to zvezo) bo morala v povezavi z vsemi dejavniki opredeliti mesto turizma v občini. Kajti gotovo je, da je turizem ne le stvar turističnih društev, temveč tudi nekaterih delovnih organizacij, bank, drobne gospodarstva in morda še koga. Vsaj v prihodnje naj bi dajal več kot daje sedaj, saj je to panoga, ki ima vsaj v naši občini vse pogoje, da se razvije.

Skupna publikacija

Četudi so znotraj turističnega društva Domžale sami skušali za območje Domžal pripraviti posebno turistično publikacijo – turistični vodnik po občini – bo ta ideja sedaj uresničena skupno za celo občino, za območja vseh turističnih društev. S to publikacijo ne želijo z obilo turističnih informacij le privabljati turiste, temveč tudi vzgajati vse mlade iz osnovnih in srednjih šol v občini, da bodo zgodovinske, etnografske, prirodoslovne in druge vrednote znali ceniti bolj kot doslej.

MAB

Moja vloga v planiranju v naši KS

Vse skupaj se je začelo na zboru občanov in delovnih ljudi v lanskem letu, ko smo sprejemali sklep o pristopu k samoupravnemu sporazumu o planiranju (če ni ravno tako, mi ne zamerite, sicer pa vi mogoče veste, za kaj vse ste dvignili roke v lanskem letu?). Ob tem je predsednik KS poudaril, naj v planiranju sodelujemo vsi, ne samo tisti, ki smo na sestanku, temveč vsi, vsi. Nekateri so se spogledovali (verjetno jim ni bilo jasno, za kaj gre), drugi (med njimi sem bil tudi jaz) pa smo v svojih glavah že premlevali, kaj bi lahko v prihodnjih 5 letih naredili na območju naše krajevne skupnosti. V tem razmišljanju, v katerem je imelo glavno vlogo asfaltiranje ceste mimo moje hiše, me je zmotil predsednik SZDL, ki je poudarjal, da je potrebno najprej v plan zajeti vse tisto, ki še ni bilo realizirano v prejšnjih letih, oz. planih (adijo cesta mimo moje hiše), posebno pozornost pa je potrebno posvetiti graditvi delegatskega in socialističnega sistema (ob tem moja cesta ni bila prizadeta, kajti sam sem bil prepričan, da spada k graditvi socialističnega sistema). Pa vendarle sem sklenil, da teh zadnjih misli ne vzamem resno, kajti sicer za mojo cesto ne bo prostora v tem planu.

Domov grede sva s sosedom (zanimivo, da so ga obhajale iste misli) razmišljala, kako bi to cesto, ki torej ni samo moja, ampak tudi njegova in še od nekaj sosedov le nekako, pa čeprav skozi katera od stranskih vrat, spravila v plan. Sosed mi je dal nekaj nasvetov in sklenil sem, da jih realiziram takoj, takoj ...

Z delom sem pričel takoj ob prihodu domov. Sklical sem družinski posvet, ki pa je na mojo žalost popolnoma neuspel. Hotel sem namreč ugotoviti, kdo od mojih družinskih članov dela v kakšni družbenopolitični organizaciji ali čem podobnem, pa je bil rezultat enak ničli, kajti ugotovili smo, da vsi delajo v krogu družine (mene seveda izvemite), torej z razlaganjem širših interesov o asfaltiranju ceste ne bo nič. Pa vendarle nisem vrgel puške v koruzo, pač pa sem se lotil širše družbene skupnosti tj. mojega sorodstva z območja krajevne skupnosti. Sklical sem miniaturni zbor delovnih ljudi in občanov (bil je ženin god, pa ni bilo potrebno uradnih vabil, pečatov in podobno) in razgrnil sem

pred sorodniki besede predsednika KS: Graditi se bodo tisti objekti, za katere se bo izkazal širši družbeni interes in ta interes naj bi izpričali moji sorodniki.

Zal sem pri svojem sorodstvu naletel na popolno nerazumevanje, kaj še, imeli so čisto drugačne interese kot jaz, namreč eni so bili za pitno vodo, drugi so se pritoževali zaradi premajhne osnovne šole, tretji so godrnjali češ da mora biti prvi na vrsti vrtec, četrti spet niso bili zadovoljni z obstoječo električno napeljavno in še in še. Nekoč sem nekaj slišal o množici interesov, če to ni bilo to, potem ne vem, kaj bi sploh lahko bilo. Marsikatera skupščina bi bila zadovoljna z razpravo, ki je potekala na ženinem rojstnem dnevu, tako smo se razgreli, da so nekateri hoteli uresničevanja interesov lotiti kar konkretno in sicer tako, da bi določenim nosilcem interesov tako ali drugače prepredili uveljavljanje le-teh.

Tako torej sem s popolnim neuspehom začelne javne razprave žalosten in pobit odšel k sosedu, s katerim ni bilo nič bolje. Še slabše bi

lahko rekel, kajti on je naletel na nerazumevanje že v samem družinskem krogu, kjer so nekaj šušljali o tem, da s cesto sploh ne bo nič, ker imata zdrava pitna voda in elektrika prednost pred njo. Žalostno sva razmišljala kako in kaj in se vendarle odločila, da na sestanek pojdeva in zagovarjaja svoje interese, saj končno tudi midva plačujeva samoprisepek in sva torej upravičena, da nekaj dobiva.

Kako sva bila začudena in žalostno presenečena, ko sva prišla na sestanek. Dvorana je bila polna. Že res, da je SZDL obvestila sleherno družino, ampak saj jih je tudi tedaj, ko smo se pogovarjali o delegatskem sistemu, pa ni bilo skoraj nikogar. V dvorani je vladala svečana tišina, sem in tja so ostale gruče ljudi in se pomenkemale. S sosedom sva pristopila k skupinici iz naše ulice in ugotovila, da imamo isti interes. Celotno je bilo res, da se je glavni obrtnik (doslej ga še nisem videl na nobenem sestanku) pripravil, da s strokovnim referatom utemelji potrebo po asfaltiranju naše ulice, ki je splošnega družbenega pomena, saj v njej stanujejo 3 obrtniki, pa dva funkcionarja, da sploh ne govorimo o drugih slavnih stanovalcih naše ulice. Vse skozi je poudarjal strokovnost svojega referata, nam pa naročal, da ga moramo glasno podpreti. Nisem ga dobro razumel, zato sem mislil, da bi bilo najbolje, če ga obkrožimo v polkrogu, pa me je sosed opozoril, da mora biti interes izražen spontano in da je najbolje, če se vsedemo na različne konce dvorane. Rečeno, storjeno. Sedel sem v konec dvorane, kjer so bile v glavnem predstavnice ženskega spola, kajti praktične oz. konkretne izkušnje sem imel že z usklajevanjem interesov s svojimi sorodniki.

Kot navadno so nas najprej pozdravili, potem je govoril nekdo z občine, češ kaj je potrebno najprej upoštevati v planiranju. Kar zabele me je pri srcu, ko je omenil vse, razen asfaltiranja cest, vendar me je potolažil predsednik KS, ki je za njim govoril o tem, da moramo v planu upoštevati širši interes. To smo pa mi, naša ulica, sem ves vesel pomislil in se ozrl po našem strokovnjaku.

Nato je predsednik komisije za planiranje predstavil predlog plana, ob tem pa še posebej poudaril, da ga lahko spreminjamo, le da bodo spremembe utemeljene s širšim interesom. Predlog plana ni požel zanimanja, saj je vseboval prav tiste naloge, ki za nas niso prišle v poštev: govoril je o otroškem varstvu (me sploh ne zanima, ker nimam majhnih otrok), o potrebah osnovne šole (so že vsi iz nje) pa o prešibki električni napetosti (dvofazni števec mi popolnoma zadostuje), pa o zdravi pitni vodi (malo manj klora bi bilo lahko v njej) in ne nazadnje tudi o delegatskem sistemu (kdo pa ve, koliko sestankov, sej, skupščin in ne vem česa bo v prihodnjem obdobju) – docela nepotrebnih in še in še je našteval, samo o asfaltiranju nič, nič, nič. No, končno sem tudi jaz in z mano moja ulica dočakali svoj trenutek, kajti vodja planske komisije je predlagal, da bi denar, če bi ga kaj ostalo namenili za asfaltiranje cest. Če bi bil iz naše ulice, bi bilo seveda vse drugače, tako pa – počakati je bilo potrebno na razplet. Po strokovnem referatu obrtnika (le kdo mu ga je sestavil, sam se komaj podpiše) je za nas zavel toplejši veter in skoraj smo bili prepričani v uspeh, ko je nekdo na sestankih je vedno najglasnejši in naj ... opozoril še na druge probleme: kulturna dvorana je taka kot svinjak (le kdaj, je bil v njej), potrebno je postaviti javno razsvetljavo (pred hišo naj mu gori njegova luč, če je sicer ne najde), povedal je nekaj o kanalizaciji in drugi so povzeli za njim (sigurno so se dogovorili!!!) in videti je bilo, da bodo našo cesto povozili, še preden bo prišla v plan. Ker so bili iz naše ulice vsi tihi, sem se oglašil jaz. Čeprav nisem imel napisanega referata, sem bil jassen, kratek in odločen in vsi so mi pri-

trjevali, ko sem rekel, da je to vse, kar sem mislil povedati. Ker je v ulici tudi hiša predsednika KS sem upal, da bom dobil z njegove strani pohvalo in podpora, pa ni bilo nič. Na koncu smo se le dogovorili, da cesta bo asfaltirana, če bo dala nekakšna „skupnost“ denar. Ker sem bil najbolj strokoven v svojem izvajanju, so me imenovali v komisijo za usklajevanje.

Celo noč nisem mogel spati, razmišljal sem in razmišljal, kako bom vsklajeval, prebudil sem se ves poten, ravno ko sem iz rok predsednika KS prejel odlikovanje ob otvoritvi naše ulice. Pa ni bil predsednik ampak moja žena, ker zaradi mojega kričanja ni mogla spati.

Ker sem upokojenec in imam dovolj časa, sem kar naprej hodil v pisarno KS spraševat, kje je komisija, s katero bom vsklajeval. In ne boste verjeli, dočakal sem ta dan. Svečano oblečen z refecatom in lastnorodno izdelanim načrtom sem se vsedel nasproti predstavnikom skupnosti, ki sploh nista imela nobenih materialov. Žel je bilo vsklajevanje zelo kratko in jasno: denarja ni in ga v naslednjih petih letih ne bo, zato tudi asfaltiranja ceste ne bo. Ni mi pomagal načrt, niti strokovno izdelan referat, kajti tudi ostali iz naše KS so se strinjali s to ugotovitvijo. Bil sem zelo potrten, kajti ta cesta naj bi postala moje življenjsko delo, da sploh ne pomislim na dvorišče, katerega sem upal ob tej priliki asfaltirati.

Domov sem prišel čisto brez volje in dokončno prepričan, da me nikoli ampak res nikoli več ne bodo videli na kakršnem koli sestanku. Vendar me je žena prepričala, da ne delam prav in da moje vloge v planiranju v naši KS še zdaleč ni konec, ampak da moram začeti od začetka. Sin bo kmalu dobil dojenčka in stari oče je oziroma mora biti prvi, ki si bo prizadeval za to, da bo njegov vnuk ali vnukinja obiskovala vrtec, imela ugodne pogoje v šoli in še in še.

Me boste vprašali, kaj delam sedaj? Razmišljam, kako bi vse stvari planiral in usklajil tako, da bi moj vnuk ali vnukinja čez dve leti dobila mesto v vrtcu!

SREČANJE IZSELJENCEV

Izseljenska matica Slovenije Podružnica Domžale – Kamnik vabi na Prijateljsko srečanje izseljencev in zdomevcov, ki bo v soboto, 28. junija 1980 ob 16,30 uri pri Jamarskem domu na Gorjuši s kulturnim programom.

Društvo za raziskavo jam „Simon Robič“ Domžale je pripravilo večer ljudskih običajev z domačimi pevci in godci pod naslovom „PELI SO JIH MATI MOJA“.

Za veslo razpoloženo bo poskrbel ansambel „Vesli planšarji“.

OGLAS

V varstvo vzamem otroke od starosti 1 leta naprej. Pazim na svojem domu.

Naslov v uredništvu glasila.

OGLAS

Iščem zaposlitev v Domžalah ali okolici. Znanje nemščine in angleščine, knjižničarski izpit. Ponudbe pod „sposobna“.

URADNI VESTNIK OBČINE DOMŽALE

PRILOGA OBČINSKEGA POROČEVALCA, GLASILA OBČINSKE KONFERENCE
SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA DOMŽALE

Domžale, 21. junij 1980 št. 9

Na podlagi 4. člena Odloka o ukrepih družbene kontrole cen za proizvode in storitve, ki so v pristojnosti občine Domžale (Uradni vestnik občine Domžale 4/79) je Izvršni svet skupščine občine Domžale na 86. seji dne 9.5.1980 sprejel

SKLEP

o oceni geodetskih storitev

1. člen

S tem sklepom se določajo cene geodetskih storitev za potrebe občanov, državnih organov, organizacij združenega dela in drugih samoupravnih organizacij in skupnosti, društev in civilno-pravnih oseb, ki jih opravlja občinski upravni organ, pristojen za geodetske zadeve na območju občine Domžale.

2. člen

Za zadeve geodetske službe, za katere se uporabljajo cene po tem sklepu, se štejejo naslednje storitve:

1. Parcelacije zemljišč.
2. Prenos stanja na zemljiščih iz načrtov iz katastrov, ki jih vzdržuje geodetska služba.
3. Zakoličbe stavb in objektov.
4. Izdelava geodetskih načrtov za potrebe lokacijske dokumentacije.
5. Izdelava geodetskih načrtov za lege novozgrajenih stavb in objektov za potrebe tehničnega pregleda.

3. člen

Cene geodetskih storitev iz drugega člena tega sklepa znašajo:

– za terensko geodetsko delo od ure	(136,00 din)	153,00 din
– za pisarniško geodetsko delo od ure	(120,00 din)	135,00 din
– za figurantsko delo od ure	(55,00 din)	62,00 din.

Iz navedenih cen je izračunana vrednost poena za parcelacijo zemljišč, ki znaša:

– s figurantom	(223,00 din)	252,00 din
– brez figuranta	(197,00 din)	222,00 din

Stroški prevoza se zaračunavajo posebej po dejanski uporabi v skladu z veljavnimi predpisi.

4. člen

Z dnem uveljavitve tega sklepa preneha veljati sklep o višini ur geodetskih storitev, ki je bil objavljen v Uradnem vestniku občine Domžale, št. 6/79 z dne 22.3.1979 pod številko 38-6/79.

Ta sklep prične veljati osmi dan po objavi v Uradnem vestniku občine Domžale.

Številka: 38-11/80

Datum: 9/5-1980

PREDSEDNIK
izvršnega sveta SOB Domžale
Edvard PETERNEL, l.r.

Na podlagi 177. člena, 3. odstavka začasnega poslovnika Skupščine občine Domžale, objavljam naslednji

URADNI POPRAVEK

odloka o grbu in zastavi občine Domžale, ki je bil objavljen v Uradnem vestniku občine Domžale, št. 7/80 dne 14.5.1980.

V navedenem Uradnem vestniku je v drugi alineji 11. člena odloka o grbu in zastavi pomotoma navedena napačna višina denarne kazni. Druga alineja 11. člena se pravilno glasi:

– odgovorna oseba pravne osebe z denarno kaznijo od 20 do 3.000 din.

SKUPŠČINA OBČINE DOMŽALE

Številka: 011-2/80-11

Datum: 26.5.1980

SEKRETAR
skupščine občine Domžale
Franc TEKAVEC, l. r.

TELESNOKULTURNA SKUPNOST DOMŽALE SMUČARSKO DRUŠTVO DOMŽALE

Telesnokulturna skupnost Domžale in Smučarsko društvo Domžale v soglasju s Šolskim centrom pri Visoki šoli za telesno kulturo v Ljubljani, skladno s smernicami razvoja množične telesnokulturne dejavnosti in zastavljenim ciljem, da bi omogočili čim večjemu številu občanov občine Domžale, organizirano rekreacijo na snegu pod strokovnim vodstvom vaditeljev smučanja ter tako zadovoljili vedno večjemu številu mladih in starejših, ki se navdušujejo za ta lepi zimski šport v naravi, organizirata

TEČAJ ZA VADITELJE SMUČANJA,

ki bo od 4. julija do 12. julija 1980 na Ledinah nad Jezerskim.

Kandidate za vaditeljski tečaj lahko prijavijo KS, OZD ter osnovno telesno kulturne organizacije.

Telesno kulturna skupnost Domžale plača iz naslova izobraževanja strokovnih kadrov stroške strokovnega kadra, žičnice, prevoza za udeležence in strokovne literature v višini 2.450,00 din na udeleženca.

Penzionske usluge v višini 1.800,00 din plača prijavitelj sam ali organizacija, katera kandidata prijavlja skupaj s prijavo na naslov Smučarsko društvo Domžale, žiro račun št. 50120-678-89293.

Strokovno vodstvo tečaja bo na podlagi testne vožnje, ki bo v soboto 28/6-1980 na Ledinah nad Jezerskim ocenilo znanje tečajnikov ter jih na osnovi ocene prepustilo k vaditeljskemu tečaju.

Tečajniki bodo po uspešno opravljenem izpitu dobili naziv vaditelja smučanja.

Ker je število prijav omejeno (20) s prijavi ne odlašajte. Zadnji rok prijav je četrtek, 26/6-1980.

Vse ostale informacije dobite na naslovu Smučarsko društvo Domžale, tov. Maja Mali, Ljubljanska 80 (Kemična čistilnica – kiosk), Domžale.

TKS in SK
D o m ž a l e

POSEBNO OBVESTILO

VSEM ZASEBNIM DELODAJALCEM Z OBMOČJA OBČINE DOMŽALE

V obvestilu, ki ga je tukajšnja davčna uprava poslala zasebnim delodajalcem, dne 27.5.1980 pod št. 422-7/1-80, je sporočena novo nastala obveznost – 1% prispevek za odpravo posledic potresa v Črni gori. Obenem je bil izračunan nov količnik za preračun osebnih dohodkov.

Po pojasnilu, ki smo ga prejeli zatem, je ugotovljeno, da tudi za ta prispevek velja sistem bruto OD, kar pomeni, da bremeni OD delavca in se tako v stroške davčnega zavezanca kot odbitna postavka ne prizna.

Količnik za preračun neto OD v bruto ostane tako nespremenjen (za redno delovno razmerje 14148, za dopolnilno delo pa 15191).

Ob tej priliki želimo opozoriti še na naslednje: Zaradi boljše preglednosti obračunanih prispevkov je potrebno, da se prispevek za Črno goro v plačilni listi ne zajame v koloni 37 oz. 42, temveč ga je treba obračunati v koloni 53, to je med „odtegljaji delavcu“.

DAVČNA UPRAVA
DOMŽALE

ETA – ŽIVILSKA INDUSTRIJA
KAMNIK

potrebuje za opravljanje svoje dejavnosti

VEČJE ŠTEVILO DELAVK

Osebnih dohodek od 5.000 do 6.000 din

Vabimo tudi učence in dijake, da se udeležijo počitniškega dela v naši delovni organizaciji. Za opravljeno delo nudimo soliden zaslužek.

Vse zainteresirane vabimo, da se zglasijo v kadrovskem oddelku delovne organizacije, kjer dobijo tudi podrobnejše informacije.

SPREJEM OTROK V VVO V LETU 1980

Komisije za sprejem otrok so 2., 3. in 4. junija 1980 obravnavale prošnje za sprejem v letu 1980. Komisije so delale v naslednji sestavi: 1 član delavcev VVO, 1 član staršev uporabnikov v svetu staršev, 2 člana imenovana od KS in 1 član imenovan od SOV. Na vseh komisijah sta bili prisotni tudi tov. Krampelj Maruša in tov. Jerman Mija.

Delo komisij je bilo glede na veliko število prošenj in majhno število prostih mest zahtevno. Od 460 prošenj je bilo rešenih 97, 363 otrok pa je bilo odklonjenih. Najtežje stanje je še vedno v Domžalah in v Mengšu.

Komisije so upoštevale 39 premestitev otrok iz okoliških vrtcev ter premestitev 42 predšolskih otrok iz enote „Stolpič“ v enoto „Stanke Varšek – Lije“. Premestitev teh otrok bo izvedena zaradi boljših pogojev za izvedbo male šole v enoti „Stanke Varšek – Lije“. V enoto „Stolpič“ so bili sprejeti otroci starostne skupine 2–3 let.

Komisije so ob sprejemu upoštevale socialno stanje otrokove družine in vrstni red vlozene prošnje.

VRTCI DOMŽALE

Komisijo za sprejem otrok so sestavljali: Košič Mira, Radmelič Rajko, Kavka Breda, Kolar Marjana, Čokan Miro, Gerbec Silva, Bitenc Darka, Košmrlj Biserka.

Prosta mesta:	0–2 let	18
	2–3 let	20
	3–7 let	–

Seznam otrok, ki so bili sprejeti:

DOJENČKI: Kunaver Simona, Šmigoc Boštjan, Repač Miloš, Burnik Katarina, Prelovšek Andrej, Bevc Ksenja, Vukadinovič Lane, Todorovič Jasmina, Brežan Simon, Zupan Mojca, Krevs Luka, Habjan Žiga, Poljak Urban, Rutar Aleš, Ivačić Miha, Maselj Mojca, Kenk Katja, Vljaj Helena.

OTROCI od 2–3 let: Maksimovič Vesna, Marič Mirjana, Kolar Janja, Tavčar Natalija, Klančičar Mateja, Kramar Boštjan, Orehek Polona, Lenčec Martina, Božičević Branka, Mihalič Jana, Vovk Špela, Breznik Tine, Kmetič Andreja, Dolenc Borut, Novljan Ana, Kersnik Urška, Pianec Sanja, Pianec Tjaša, Ružnič Boris, Sešek Manja.

Seznam otrok, ki so bili odklonjeni:

DOJENČKI: Magič Boris, Hribar Mateja, Tomažin Irena, Lenič Urška, Huzjan Tadeja, Mihelač Katja, Slavicek Sašo, Klopčič Helena, Frank Tomaž, Dragičević Danijela, Strehar Matjaž, Mesesnel Maja, Matko Janez, Orehek Irena, Bohinec Tina, Trškan Tomaž, Štebe Polona, Ropič Maja, Petrovski Jure, Košenina David, Filipini Sandra, Benda Nina, Stražar Barbara, Ahčin Nana, Vadnov Jerica, Kos Nataša, Zupančič Matej, Spreitzer Matjaž, Imperl Lavra, Lepenič Janja, Brvar Mateja, Poljak Saša, Stevanovič Dragan, Andrič Andrej, Duh Renata, Adlešič Aleš, Etamaj Niša, Krivec Bert, Benda Vesna, Trdin Miha, Kerčman Tatjana, Čulibrk Vesna, Smrkoj Simon, Pungercar Metka, Milošič Maja, Otrin Matic, Grabner, Gaber Uroš, Oven Uroš, Perenič Katja, Buh Špela, Gosar David, Gašperlin Žiga, Demšar Tina, Snoj Gregor, Sila Igor, Slatnar Sonja, Kramar Matej, Sedej Marjeta, Marcen Sebastijan, Bezljaj Gorazd, Tadič Nina, Ukmar Ana, Koprivšek Rok, Petrovič Uroš, Košir Bojan, Siard Gašper, Dokl Špela, Gričlj Jana, Pančur, Žnidar Tjaša, Pok, Kovarčič Matjaž, Bračić, Očepek, Glas Jasna, Kožar Borut.

OTROCI od 2–3 let: Stankovič Elvis, Kurent Gregor, Blatnik Danijela, Cimperman, Ahačič Darja, Tomazič Simona, Horvatič Gregor, Čož Bojana, Grošel Allen, Kozjek Meta, Slanc Katja, Dobovšek Tanja, Karlovšek Matija, Flis Klemen, Podvez Matjaž, Štebe Ana, Hameršek Peter, Petrič Roman, Lemut Nataša, Rvohnik David, Paliska Matej, Rus Katarina, Zver Marko, Kmetič Vanja, Vollmajer Boštjan, Bonič Aleksander, Hozjan Emilija, Bedenčič David, Dovč Nataša, Bizjak Miha, Lubej Gregor.

PREDŠOLSKI: Marič Milena, Žnidarič Renata, Jerovšek Katja, Demšar Jernej, Hribar Barbara, Lavrnica

Jernej, Borin Miha, Habjan Barbara, Bolta, Tašanovski Tanja, Filipovič Maša, Arko Andraž, Žavbi Janko, Sršen Alenka, Poljanšek Robert, Avsec Metka, Milojevič Nikola, Kunaver Simona, Gornik Martina, Kvas Petra, Oražem Majda, Primožič Matej, Lunar Tjaša, Lunar Špela, Flis Pija, Galle Barbara, Gauranovič Denis, Bricelj Jure, Močnik Vesna, Prijatelj Matjaž, Bregar Jože, Dolinar Mitja, Kvas Mitja, Sinkovič Tina, Nebec Maja, Kokalj Jure, Marolt Andrej, Lah Aleksander, Duha Barbara, Hribar Vita, Adlešič Jernej, Abe Janez, Kosmač Bor, Filip Borut, Podlipnik Katja, Burnik Velantina, Vsenik Tadeja, Lenassi Ana, Oražem Igor, Žibert Lidija, Ložar Nataša, Berlec Gregor, Celestina Andrej, Nebec Uroš, Lebeničnik Simona, Križman Romana, Vidmar Boštjan, Šorn Matjaž, Tepina Gregor, Jerman Boštjan, Grmek Anka, Gašperlin Živa, Krempelj Urška, Klander Karla, Šorn Irena, Trškan Roman, Karlovšek Katarina, Petrič Alenka, Ropič Barbara, Strniša Primož, Kokalj Andrej, Todorovič Dragiša, Kralj Marko, Lebeničnik Natalija, Kranjec Klavdija, Ružnič Osmir, Žurej Jernej, Dolinar Blaž, Golob Edvard.

VRTEC VIR, VRTEC KOLIČEVO

Komisijo za sprejem otrok so sestavljali: Zorman Franc, Slatnar Marjan, Kavka Breda, Luin–Jeverica Janja, Mušič Anica.

Prosta mesta:		
Vir:	dojenčki	11
	od 2–3 let	1
Količevo:	od 2–3 let	6
	od 3–5 let	5
	od 5–7 let	3

Seznam otrok, ki so bili sprejeti:

VIR: Zajc Aleksander, Mihelič Uroš, Lisjak Mihael, Lampret Sanda, Klavdik Jernej, Molk Gregor, Vodovnik Karmen, Bensa Andrej, Sušnik Boštjan, Krhin Blaž, Skok Aleš, Jerman Borut.

KOLIČEVO: Đafič Mirsada, Đafič Merima, Gabor Natalija, Ažman Boštjan, Karakaš Nina, Koprivšek Boštjan, Mihelič Irena, Bensa Tanja, Brkič Zoran, Likovič Urška, Hribar Milan, Gabor Sebastijan, Ažman Andreja, Cerar Romana.

Seznam otrok, ki so bili odklonjeni:

Humer, Avbelj Robert, Kovič Bojana, Petrovski Žiga, Capuder Janez, Kurmanšek Borut, Zupan Ksenja, Novak Uroš, Gerden Saša, Jug Urška, Avbelj Sandi, Kotnik Robert, Petančič Boštjan.

VRTEC MENGEŠ

Komisijo za sprejem otrok so sestavljali: Leb Tiška, Mercun, Lamovšek Katjuša, Kavka Breda, Sitar Ljuba.

Seznam otrok, ki so bili sprejeti:

Sašek Andrej, Urh Nataša, Pečnik Andrej, Pavnovič Marjana, Kosec Boštjan, Zupanič Igor, Maligovj Mateja.

Seznam otrok, ki so bili odklonjeni:

DOJENČKI: Luznar Kaja, Krnič Barbara, Zec Senada, Škraba Nina, Labrovič Jure, Križnar Tomaž, Kimovec Aleš, Veider Miha, Urankar Katja, Shala Mevluda, Založar Miha, Brezočnik, Vidmar Marko, Škrlep Urška, Komatar Nuška, Lomovšek Gašper, Lesjak, Udovč Marko, Delavec Jure, Benda Brigita, Gostiša Gašper, Čakš, Žinič Mitja, Novak Nataša, Globočnik Gregor, Rožman Andreja, Sitar Ana, Dornik Mojca, Mohar Izток.

OTROCI od 2–3 let: Zajc Tomaž, Zajc Katarina, Štebe Katarina, Zrim Marko, Gorišek Aleš, Veber Kristina, Rojs Jure, Pirš Janez, Ipavec Mateja, Rožman Nina.

OTROCI od 3–7 let: Zupan, Mežan Viktorija, Urbanija Urška, Čakš, Mrše Mojca, Dermastja Veronika, Vižintin Luka, Baloh Boris, Tavčar Dejan, Grošelj Urška, Atelšek Urška, Majdič Petra, Jere Žiga, Koncilja Miha, Bizjak Miha, Mušič Anže, Čeh Peter, Lah Urban, Ravnjak Tomaž, Dolinšek Tjaša, Paradžik Sandra, Sadar Martina, Malinič Zorec Andrej, Škrlep Luka, Komelj Petra, Dolinar Damjan, Gorjan Tina, Atelšek Martina, Zakrajšek Marija, Šišak Lavra, Žagar Primož, Peterlin Andrej, Flerin Anita, Flerin Angelina, Kokalj Jana, Verbič Tomaž, Blej Urška, Trobec Damjana, Otrin Staša, Kimovec Urška, Zorec Marjetka, Dermastja Janez, Prašički Nevenka, Tavčar Andrejka, Jere Andraž, Žagar Miloš, Bizjak Jure, Lah Miha, Rožman Maja, Maksič Dušan, Petrovski Blagoje, Acetec Sabina, Blej David, Kokalj Vida, Ipavec Natalija, Skok Lučka, Palič Azra, Žonta Aman-dava, Tavčar Marjeta, Samarina Urška, Lah Klemen, Kozar Aleš, Gostiša Grega, Verbič Ciril, Pogačar Klavdija.

VRTEC RADOMLJE, VRTEC PRESERJE

Komisijo za sprejem otrok so sestavljali: Gorza Veronika, Urbanija Marija, Klobučar Metka, Peterka Danilo, Kavka Breda, Kosec Milena.

Prosta mesta:		
Radomlje:	od 0–2 let	4
	od 2–3 let	4
	od 3–7 let	–
Preserje:	5 prostih mest	

Seznam otrok, ki so bili sprejeti:

RADOMLJE: Burja Aleš, Mav Renata, Zupančič Jasna, Rvohvec Nikolina, Murko Polona, Pirš Saša, Lipovšek Uroš, Podjed Barbara.

PRESERJE: Begič Mirsad, Durmiš Matjaž, Stražar Aleš, Ričigovj Uroš, Cvrtila Tatjana.

Seznam otrok, ki so bili odklonjeni:

OTROCI od 0–2 let: Rama Enver,

Durmiš Bekim, Kuzmič Tjaša, Limbek Martina, Sušnik Alenka, Žavbi Goran, Jurjec Tonja, Prešern, Škrjanc Barbara.

OTROCI od 2–3 let: Gregorska Rok, Drolc Maja, Drolc Petra, Bergant Tina, Paladin Katja, Jerman Samo, Pevec Barbara, Cotman Nataša, Ban Uroš.

OTROCI od 3–7 let: Rama Sabina, Forte Mihael, Limbek Janez, Nikolič Vojko, Antosiewicz Katja, Martinjak Petra, Hančič Karolina, Mav Blanka, Pavlič Ksenja, Suvorov Mitja, Koren Jure, Drolc Robert, Jerman Roman, Pevec Sabina, Klavdik Sebastijan.

VRTEC RODICA

Komisijo za sprejem otrok so sestavljali: Gostič Rajko, Panjan Lidija, Kavka Breda, Založar Ivanka.

Prosta mesta:	od 0–2 let	1
	od 2–3 let	4
	od 5–7 let	–

Seznam otrok, ki so bili sprejeti:

Letnar Mojca, Čah Simon, Osterman Izток, Rakef Vesna, Kveder Polonca.

Seznam otrok, ki so bili odklonjeni:

OTROCI od 0–2 let: Barič Anita, Anžič Marjetka, Smolnikar Dejan, Jeras Lidija, Počivavšek Andreja, Kramberger Helena, Tomažin Matjaž.

OTROCI od 2–3 let: Ručigaj Martina, Koščak Aleš.

OTROCI od 3–7 let: Anžič Rok, Kodra Tanja, Rihtar Primož, Ručigovj Tomaž, Ručigaj Saša, Jene Angelca, Nekrep Nada, Pirc Miha, Zarkovič Nebojša, Vrtovec Frank, Vrtačnik Nataša.

VRTEC IHAN

Komisijo za sprejem otrok so sestavljali: Križaj Marija, Kavka Breda, Jerič Kristina, Svetlin Marija.

Prosta mesta:	od 0–2 let	4
	od 2–3 let	2
	od 3–7 let	3

Seznam otrok, ki so bili sprejeti:

Šuštar Darja, Markič Boštjan, Otorepec Katarina, Gregorič Dejan, Burja Greta, Lenasi Metka, Guberinič Goran, Burja Alenka

Seznam otrok, ki so bili odklonjeni:

Lozinšek Tomaž, Premoze Rok, Škoberne Mojca, Premoze Damjan.

Na odločitve komisij se starši lahko pritožijo v 15 dneh od objave v Občinskem poročevalcu.

Številke, ki žive

Po podatkih, ki smo jih prejeli do zaključka redakcije so se tudi delovni ljudje in občani množično poslovlili od tovariša Tita: z žalnimi svečanostmi, vpisi v žalne knjige, spremljanjem informativnih oddaj ali pa samo z žalostnimi mislimi, ki so jih namenjali spominu tovariša Tita.

Zbrali smo nekaj podatkov o številu žalnih svečanosti v domžalski občini do četrtega, 8. maja 1980 zvečer.

Delovni ljudje in občani so v krajevnih skupnostih domžalske občine pripravili 25 žalnih sej, ki se jih je udeležilo 5090 ljudi.

V delovnih organizacijah in osnovnih šolah je bilo 61 žalnih svečanosti, ki se jih je udeležilo 12530 delavcev.

Na osrednji žalni svečanosti so se zbrali delegati vseh treh zborov domžalske delegatske skupščine, družbenopolitičnih organizacij in SIS – skupno 800 občanov.

Po doslej zbranih podatkih so domžalski delovni ljudje in občani poslali preko 70 žalnih brzojavk, 20000 delavcev, šolske mladine in drugih občanov pa se je vpisalo v žalne knjige, ki so bile odprte v Domžalah, Mengšu, Lukovici in Moravčah . . .

Banka Domžale mladim varčevalcem

NAGRAJENI PRISPEVKI OB ZAKLJUČKU TEKMOVANJA ZA NAJBOLJŠE LITERARNO, FOTOGRAFSKO IN LIKOVNO DELO

V petek, 6. junija 1980 je bila ob 12. uri v poslovni enoti domžalske Banke „Jurček“ podelitev nagrad za razpis medšolskega tekmovanja v literarnem, likovnem in fotografskem delu.

Pred podelitvijo nagrad je Jožica Rus pozdravila vse navzoče in jih seznanila z namenom tega tekmovanja, t.j. da bi vzpodbujali mladino k varčevanju, kar bi jim prav prišlo v zrelejših letih življenja.

Med drugim je tov. Rusova dejala, da je tekmovanje istočasno potekalo po vsej Jugoslaviji in da so sodelovali tudi otroci naših delavcev v tujini.

Banka Domžale je zgradila posebno stavbo za mlade varčevalce in jim v zadnjem času posveča veliko pozornost. V bodoče pa bo organizirala tudi posebne – ločene kroge varčevalcev, in sicer cicibanov, osnovnošolskih otrok in štipendistov. Trenutno je 1050 varčevalcev – novorojenčkov (že ob samem rojstvu jim Banka podari bon v vrednosti 50 din), 7150 je osnovnošolskih varčevalcev in 934 je štipendistov.

Razpisno tekmovanje naj bi vzpodbujalo umetniško ustvarjalnost med mladimi v Jugoslaviji in otroki naših delavcev v tujini in jih tako združevalo v okviru Ljubljanske Banke.

Banka Domžale je 15.4.1980 poslala na vse osnovne šole, srednje šole in VVZ v občini Domžale razpis. Tema je bila svoboda, otroci naj bi risali, pisali, kar jim je všeč, kar jih veseli, pa tudi kar jim ni všeč.

Nagrada v obliki naročilnice pa pripada celotnemu razredu, skupini, v okviru katere je nagrajenec sodeloval.

Na razpisno tekmovanje je do 20.5.1980 (to je bil rok za oddajo prispevkov) prispelo 156 prispevkov, od tega 99 likovnih, 17 fotografskih in 40 literarnih del.

Po končanem govoru tov. Rusove, je tovarišica Marinka Repič podelila nagrade v obliki denarnega nakazila, male blokce in značke nagrajencem za prispevke:

I. Literarni prispevki:

- 1.) „Jaz sem ... pet par“ – Aljaž Aljoša (6. d.r. OŠ Šlandrove brigade Domžale).
- 2.) „Moj očka med vojno“ – Beravs Katka (3. c.r. OŠ Matije Blejca Mengeš).
- 3.) „Dinarčki“ – Resnik Bernarda (5. b.r. OŠ Martin Koželj Dob).

II. Fotografski prispevki:

- 1.) „Pogozdovanje“ – Foto krožek OŠ Martin Koželj Dob.
- 2.) „Smetišče“ – Foto krožek OŠ Martin Koželj Dob.

III. Likovni prispevki OŠ:

- 1.) „Onesnažen zrak“ – Čokan Robi (3. d.r. OŠ Šlandrove brigade Domžale).
- 2.) „Pletenje gnezda“ – Arsov Irena (2. d.r. OŠ Šlandrove brigade Domžale).

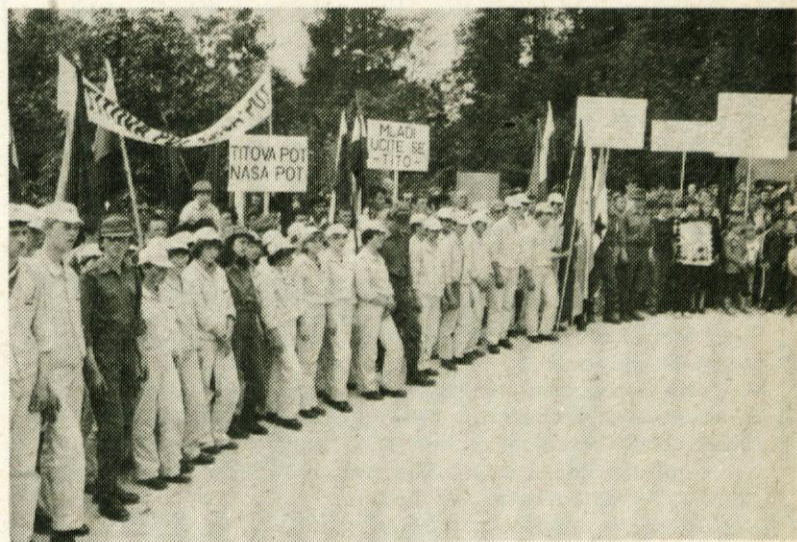
IV. Likovni prispevki VVZ:

- 1.) „Lepljenka“ – Vrtec „Kekec“ – srednja skupina (mentorica: Nada Satler).
- 2.) „Drevo“ – Vrtec „Kekec“ – starejša skupina (mentorica: Klobučar Metka).
- 3.) „Tito“ – Vrtec „Dr. Igor“ Vir – starejša skupina (mentorica: Zalaznik Marinka).
- 4.) „Živalski vrt“ – Vrtec „Kekec“ – starejša skupina (mentorica: Klobučar Metka).
- 5.) „Metuljček“ – Vrtec „Dr. Igor“ Vir – mlajša skupina (mentorica: Vanja Jarc).

Nekaterim nagrajencem sem postavila nekaj vprašanj, na katere sem dobila plahe, vsebinsko med seboj si podobne odgovore:

Aljaž Aljoša obiskuje 6. d.r. OŠ Šlandrove brigade v Domžalah. Z varčeva-

njem je začela v 2. razredu in sicer se je odločila sama. V šoli pa nimajo krožka, ki bi organiziral krog mladih varčevalcev. Na vprašanje, kaj si bo kupila za prihranjeni denar, mi je dejala, da bo počakala še nekaj let, ko bo starejša in ji

Mladinski odred, ki je na letnem usposabljanju, je bil tudi na Vinjah

ho denar še kako prav prišel.

Spremljala jo je tov. prof. za slovenski jezik Dragica Žnidar, ki je tudi pripomogla, da se je mlada prvonagrajenka s spisom „Jaz sem ... pet par“ udeležila razpisa.

Čokan Robi je učenec 3. d. razreda OŠ Šlandrove brigade v Domžalah. Plaho mi je povedal, da že od svojega rojstva dalje pridno varčuje, za prihranjeni denar pa si namerava kupiti kolo. Obljubil pa mi je, da bo še naprej pridno varčeval, tudi potem, ko bo že imel kolo.

Dobil je prvo nagrado za likovni prispevek „Onesnažen zrak“ – dejal je, da ga onesnaženo okolje zelo moti.

Med razstavljenimi prispevki sem opazila lepo obarvanega metuljčka (simetrija) in se pozanimala za njenega avtorja. To je bil izdelek najmlajše nagrajenke Katarince, ki ni „hotela“ povedati nič drugega kot le svoje ime. Na pomoč ji je priskočila tov. Vanja Jarc, ki mi je povedala, da je Katarinca

stara dve leti in pol, ter da obiskuje skupino dojenčkov v VVZ „Dr. Igor“ na Viru.

Arsov Irena iz 2. d. razreda OŠ Šlandrove brigade, mi je povedala, da si je z risbico lastovke v gnezdu prisluzila drugo nagrado. Ko je bila stara štiri leta, sta ji očka in mamica prinesla hranilno knjižico in od takrat pridno varčuje. S svojimi prihranki pa si bo kupila avto – seveda, ko bo velika.

Spis „Dinarčki“ je Resnik Bernardi in njenemu 5. b. razredu OŠ Martin Koželj iz Doba prinesel tretjo nagrado. Nekoliko boječe mi je povedala, da je na lastno željo začela varčevati, ko je bila stara 7 let. Očka in mamica pa ji pridno pomagata, da bi prihranila čim več. Na vprašanje, če imajo na šoli morda organiziran krožek varčevalcev, je samo odkimala.

Mudilo se ji je že na zakusko, ki jo je Banka pripravila mladim nagrajencem, zato je nisem več nadlegovala z vprašanji.

T. Jankovič

Pozdravljeni pevci iz Goriških Brd!

Mladinski koncert v OŠ Josip Broz Tito v Domžalah

Na naši šoli, ki ima ime po dragemu Titu, počastimo Dan mladosti s petjem. Letos smo povabili pevce – naše vrstnike iz Goriških Brd.

Veselo smo jih pričakovali. Še posebno smo bili veseli, da bodo naši gostje na domovih. Pevovalkinjo Konjedic Rozino in 67 pevcev smo v popoldanskih urah 22. maja pristrčno sprejeli in pozdravili. V spomin na to srečanje smo jim podarili majhne slamnike, ki so simbol Domžal.

V lepo okrašenem večnamenskem prostoru smo se zbrali vsi, ki ljubimo petje in radi prislunhno glasovom iz otroških grl. Najmlajši so začeli majski koncert s pesmijo Tomaža Habeta TITO. Pristrčno so zapeli štiri pesmi. Nagradili smo jih z dolgim ploskanjem.

Nastopili so še ostali trije zbori pod vodstvom tovarišice Metke Pichler. Zatem pa so peli naši gostje – pevci iz Goriških Brd. To je bil mladinski pevski zbor OŠ Briško – Beneški odred Dobrovo v Brdih. Tudi njihovo petje zasluži

vse priznanje. Dokazali so, da imajo prizadevno pevovodkinjo, ki jih dobro uči. Vse pesmi so čudovito zapeli.

Nazadnje je nastopil še mladinski zbor naše šole. Pesmi so zapeli tako doživeto, da je šlo do srca. Eno uro in pol je prehitro minilo. Še bi sedeli in poslušali. Navdušeno smo ploskali izredno lepo zapetim pesmim.

Notranje bogatejši smo zapuščali prostor, kjer so donele pesmi, s katerimi smo počastili spomin na Tita.

Majsko srečanje zborov na naši šoli naj bi postalo tradicionalno. Tako bomo krepili medsebojno sodelovanje, izmenjavali izkušnje, sklepali nova znanstva in prijateljstva. 19. junija bo imel MZ koncert v Brdih.

Tovarišici METKI PICHLER čestitamo za njen uspeh in se ji iskreno zahvaljujemo za ves trud ter ji želimo še mnogo delovnih uspehov.

V imenu pevskega zbora na OŠ JOSIP BROZ TITO DOMŽALE
Lorko LONČAR, 5.a

Sekcija za cicibana-planinca v vrtcu Lije Varšek

Mladinski odsek pri PD Domžale je v spomladanskih mesecih izvedel akcijo za ustanovitev sekcije cicibana planinca v enoti Lije Varšek-Stanke.

Sprva smo nameravali pritegniti v sekcijo vse starejše skupine v vrtcih, kar pa nismo tvegali izvesti, ker nismo mogli vedeti niti približnega števila otrok, ki bi jih starši vpisali. Zato smo se po pogovoru s tovarišico ravnateljico odločili, da za začetek povabimo k sodelovanju vrtec na Kidričevi. Vrtec nam je omogočil prostore, kjer imamo sestanke s starši, tov. Škrleja pa nam je razmnožila vse, kar smo potrebovali za intervju.

Prijavnice smo razdelili 5 skupinam iz omenjenega vrtca in sicer v starosti od petega leta dalje. Odzvalo se je neverjetno število otrok, kar 42.

Sedaj gremo vsako drugo soboto na izlet. V programu imamo pet izletov. Dosedaj smo jih izvedli kar troje. Udeležba na izletih je zelo močna, saj se je vsakega do sedaj udeležilo povprečno 30 otrok ali celo več.

Vsekakor so člani mladinskega odseka prevzeli veliko odgovornost za najmlajše člane PZS. Vsekakor ni majhna odgovornost tako veliko število „kratkohlačnikov“ varno pripeljati domov.

V začetku julija bomo izvedli tudi enotedenski tabor v Planici, ki bo za otroke nemajhna preizkušnja.

Drugo leto bomo s tem delom nadaljevali, saj je treba začeti čim bolj zgodaj.

Seveda nas pestijo kadrovske težave, ker imamo premalo usposobljenih vodnikov, ki bi hoteli vsako soboto brezplačno voditi izlet, ali dati cel teden dopusta za taborjenje z otroci.

Morda nam bo TTKS kaj priskočila na pomoč.

Planinski pozdrav
Jazbec Lili

Dijaki srednjih šol so na proslavo prinesli tudi sliko tovariša Tita

ŠE O PRAZNIKU

TKS in ZTKO Domžale sta organizirala v počastitev dneva mladosti in občinskega praznika občine Domžale, vsakoletno (peto po vrsti) zaključno prireditev ŠSD. Mladi telovadci so ob spremljavi glasbe pokazali svojo spretnost v mnogih panogah športa. Nastopalo je 9 ŠSS in VVZ iz treh krajevnih skupnosti. Predstavili so tudi priznane športnike kot so Tone Škarja, Stane Klemenc, Rajko Dimc in Vavpetič Vide.

Ob zaključku prireditve pa so

nagradili najbolj zaslužne ŠSD in posameznike.

Tudi lovci domžalske občine so se zbrali, da počastijo občinski praznik. Pri lovski koči na Kolovcu so organizirali medružinsko tekmovanje v streljanju na glinaste golobe. Zmagala je ekipa Domžale I. pred ekipama Moravčev in Pšato I.

Škoda, da je vse premalo občanov obveščenih o takih prireditvah, saj je bilo obiskovalcev očitno premalo.

MI SMO TITOVI – TITO JE NAŠ

TITO – kratka beseda, vendar ime velikega človeka. Pisati o tako vsestranskem človeku je težko, saj ti roka v strahu trepetata, da ne bi česa pozabil, česa izpustil.

Ko se je v nedeljo, 4. maja 1980, na televizijskem ekranu prikazala jugoslovanska zastava, nad njo pa napis: Jugoslovanska radiotelevizija, mi je srce v strahu zatrepetalo, saj smo že dolge mesece s strahom pričakovali poročila o zdravstvenem stanju našega ljubljene tovariša Tita. Tedaj pa se zasliši znani glas:

„Delavskemu razredu, delovnim ljudem in občanom, narodom in narodnostim... Umrl je tovariš Tito.“ „Ne, saj ni mogoče!“ Pa, vendar. Kruta, prekruta je resnica, ki je najraje ne bi verjeli. Solze v očeh, v srcih pa globoka rana. Bil je strateg miru na svetu, eden od voditeljev neuvrščenih, tvorec nove Jugoslavije in še veliko, veliko. Vendar pa je, skromen kot je, nekoč dejal: „Ne pripisujte vsega, kar imamo, samo meni, en človek ni sposoben ustvariti česa takega...“ Naučil nas je lepo živeti, zmagovati in pravilno živeti. Zelo, zelo se motijo tisti, ki so rekli, da po Titu ne bo takšne Jugoslavije. Odločno bomo stopali po poti, ki nam jo je začrtal Tito in besede tistega „nekoga“ nam bodo dale moči, da bomo lahko zmagovali. Tito ni osvajal, ampak samo osvobajal. Tako podobni si besedi nosita v svojem pomenu veliko razlike.

Tako težko je pisati „je bil“, „je dejal“, „je delal“. Kako lepše se sliši „je“, „govori“, in „dela“. Grenka je bolečina, ki leži na naših srcih. Tudi mi mladi bomo stopali po njegovi poti, zato: „Računajte na nas!“

Janja Merlin
uč. 7. b raz.
OŠ Vencelj Perko

Odgovarjajo učenci 4. razredov

Kaj je samoupravljanje?

– Samoupravljanje je to, da delavci sami vodijo tovarno.

Zvonka Traven

– V tovarni so vsi delavci člani kolektiva in razpravljajo, kaj bodo delali in kje bodo dobili material za delo.

Marija Dacinger

– Samoupravljanje je način vodenja podjetij, kjer delavci delajo, vodijo in odločajo o vsem. Velike zasluge pri uveljavljanju našega samoupravljanja ima tovariš Edvard Kardelj. Uvedel je tudi delegatski sistem, kjer delavce zastopajo njihovi delegati.

Katja Škrlep

– Samoupravljanje je, da delavci sami odločajo in vodijo delo. Pri tem ima vsak delavec enake pravice.

Janez Leban

– To je, da delavci sami vodijo tovarno, delijo plače, izvolijo delegate, ki hodijo na sestanke.

Zvonka Kralj

– Prej je bila tovarna last tovarnarja. On je odločal o plačah in o vsem. Sedaj o tem odločajo delavci sami. To je samoupravljanje.

Igor Muller

– Besedo samoupravljanje slišimo na vsakem koraku. Že sama beseda pove, da ljudje sami odločajo in upravljajo. To vršijo vsi delavci sami ali pa preko svojih voljenih delegatov v samoupravnih organih. Ti delegati so predstavniki večjega števila delavcev. Njihova dolžnost je, da na sestankih zastopajo interese delavcev in jih potem o vsem obveščajo.

Matjaz Košenina

– Samoupravljanje je medsebojno dogovarjanje in prizadevanje nas vseh za naš boljši jutri na vseh področjih gospodarstva, kulture, prosvete, športa, politike in obrambe domovine.

Marko Podboršek

– Če hočem na to vprašanje odgovoriti, vidim, da to ni tako preprosto. Samoupravljanje je neke vrste odločanje. To je odnos med ljudmi, ki odločajo o pravicah in dolžnostih delavcev, o pogojih in o rezultatih dela.

Tadeja Jamšek

– O samoupravljanju se danes veliko govori in piše. Sama še ne vem dosti o tem. Vem pa, da sta moj očka in mama samoupravljalca. Od njiju dostikrat slišim o odločanju delavcev, kako bodo porabili ustvarjeni skupni dohodek, kako bodo gradili nove obrate, o ustanavljanju TOZD-ov, o zdravljenju delavcev, o novih planih za delo, o zaključnem računu. Razpravljajo in odločajo še o veliko drugih stvareh. To je samoupravljanje. Tudi na šoli imamo podobno samoupravljanje pri pionirski organizaciji in v razredu, le da še mi odločamo o majhnih stvareh. Ko pa bomo odrasli, bomo odločali kot samoupravljalci o važnih stvareh.

Blažka Rak

– Samoupravljanje pomeni, da v tovarni ali ustanovi zaposleni sami upravljajo in odločajo o vsem. Delavci izvolijo delavski svet, v katerem so njihovi delegati. Delavci imajo vsi enake pravice in na svojem delavnem mestu vsak svoje dolžnosti.

Darja Rugelj

– Samoupravljanje je odločanje. V tovarnah odločajo o vsem delavci. V šoli pa tudi učenci že samoupravljamo. Izvolimo razredne delegate v razne organizacije: pionirsko, rdeči križ, zeleno stražo. Razpravljamo o učenju, disciplini, raznih akcijah in o izletu.

Pavel Jerše

Pešec v prometu

ZAKAJ? Najšibkejši udeleženec v prometu si, nezaščiten in najbolj izpostavljen hudim posledicam, ki se lahko zgodijo že pri najmanjši napaki na prometnem prostoru, ki je namenjen tudi drugim, zlasti motornim vozilom.

S polno mero odgovornosti in prometno etične osveščenosti se boš izognil nevarnemu prometnemu okolju in tako prispeval k večji lastni varnosti in varnosti drugih v cestnem prometu.

Posredujemo nekaj nasvetov, ki naj ti pomagajo za varnejšo udeležbo v cestnem prometu sploh.

PEŠEC? „Pešec je oseba, ki je udeležena v cestnem prometu, pa ne vozi vozila in se ne pelje v njem, oseba, ki z lastno močjo potiska otroško prevozno sredstvo, kolo, kolo z motorjem ali voziček za slabotne, kot tudi oseba, ki se pelje na premičnem vozičku za slabotne, katerega premika z lastno močjo ali z močjo motorja, če se pri tem premika s hitrostjo, kot da bi hodil.“

SPLOŠNA PROMETNA PRAVILA

Tudi ti si dolžan ravnati v skladu s predpisi o prometnih pravilih, v skladu s prometnimi znaki in v skladu z znaki in odredbami, ki jih dajejo pooblaščen osebe.

Pešec, tako kot drugi udeleženci v prometu, je dolžan upoštevati omejitve, prepovedi in obveznosti, izražene s postavljenimi prometnimi znaki.

POSEBNA PROMETNA PRAVILA ZA PEŠCE

HOJA PO CESTI

Pešec praviloma ne sme hoditi po vozišču in na njem postajati.

Če gre pešec po vozišču, mora hoditi čim bližje robu vozišča; in sicer skrajno previdno ter tako, da ne ovira ali preprečuje prometa vozil.

Na cesti, ki ima pločnik ali drugo, za pešce namenjeno površino oziroma površino ob vozišču, ki je primerna za pešce; mora pešec hoditi po taki površini.

Kadar gredo po vozišču, na katerem varnost prometa to terja, zlasti pri slabi preglednosti ceste, zmanjšani vidljivosti ali gostem prometu, morajo hoditi pešci drug za drugim.

Pešec, ki hodi po vozišču na javni cesti zunaj naselja, mora hoditi ob levem robu vozišča v smeri hoje.

Izjemoma sme hoditi pešec ob desnem robu vozišča samo tedaj, kadar je to zanj varneje – nepregleden ovinek, prepad, usek, plaz in podobno. Pešec, ki potiska kolo, kolo z motorjem ali motorno kolo, osebe, ki se premikajo z vozičkom za slabotne in organizirana kolona pešcev, se morajo pomikati ob desnem robu vozišča v smeri gibanja.

PREČKANJE CESTE

Pešec je dolžan iti čez vozišče pazljivo in po najkrajši poti.

Na cesti, ki ima zaznamovane prehode ali posebej napravljene prehode za pešce, mora pešec čez cesto na takem prehodu.

Zunaj prehoda za pešce sme pešec prečkati cesto, če je najbližji prehod oddaljen več kot 100 metrov.

Na zaznamovanem prehodu, na katerem je promet pešcev urejen s svetlobnimi znaki za pešce, se mora pešec ravnati po teh znakih.

Tam, kjer za pešce ni posebnega svetlobnega znaka, se morajo pešci ravnati po svetlobnih znakih, ki jih daje pooblaščen oseba.

Na zaznamovanem prehodu za pešce, na katerem promet ni urejen s svetlobnimi prometnimi znaki in tudi ne z znaki, ki jih daje pooblaščen oseba mora pešec predno stopi na prehod, paziti na oddaljenost in hitrost vozil, ki se mu približujejo.

Pešec, ki namerava čez vozišče na mestu, kjer ni zaznamovanega prehoda za pešce ne sme stopiti na vozišče, če s tem ovira promet vozil.

HOJA ČEZ ŽELEZNIŠKI PREHOD

Pešec se mora ustaviti pred prehodom čez železniško progo v ravnini, če so zapornice spuščene ali če so se že začele spuščati ali pa če svetlobni ali zvočni znaki opozarjajo, da se bodo zapornice začele spuščati oziroma, da po progi prihaja vlak.

Ko namerava pešec prečkati železniški prehod, mora to storiti s potrebno previdnostjo tudi kadar luči na prehodu niso prižgane.

Na prehodu ceste čez železniško progo v ravnini, na kateri ni zapornic in ne naprav, ki bi z znaki napovedovale približevanje vlaka, smejo pešci čez železniško progo šele, ko se prepričajo, da po progi ne prihaja vlak, ali kakšno drugo vozilo, ki vozi po tirnicah.

VOZILA S PREDNOSTJO

Da omogočijo pešci prehod rešilnim, gasilskim, vozilom milice in drugim prednostnim vozilom, se morajo umakniti z vozišča in počakati dokler ta vozila ne peljejo mimo.

PEŠEC IN PROMETNA NEZGODA

Pešec, ki se znajde na kraju prometne nesreče, v kateri je kdo poškodovan ali kdor pride tam mimo, je dolžan pomagati poškodovanim.

VIDNOST PEŠCA V PROMETU

V času od prvega somraka do popolne zdanitve (ponoči) ter podnevi ob zmanjšani vidljivosti morajo nositi prižgane luči skupine

pešcev, ki hodijo po vozišču zunaj naselja in sicer:

Organizirana skupina pešcev ali sprevod – najmanj eno belo ali rumeno luč na čelu kolone oziroma sprevoda in najmanj eno rdečo luč na začelju.

Namesto omenjenih luči se smejo uporabljati odsevajoče snovi. Na sploh pa je varno za vsa-

kega pešca, da ponoči v mraku in ob slabi ali zmanjšani vidljivosti nosi nek s svetlobo odbojen predmet.

Če druge možnosti ni, naj hodi oblečen v svetlejša oblačila.

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu SOb Domžale

DRAGI STARŠI!

Promet v naši občini nenehno narašča, zato je nevarnost na cesti vsak dan večja.

Zdrav otrok je največje bogastvo vsake družine in hkrati družbene skupnosti, zato z vami delimo skrb za prometno varnost otrok.

Poletni meseci in dnevi, ko se začno šolske počitnice, so tik pred nami. Za vašega otroka se bo začel brezskrbni počitniški čas. Mladostna prešernost v igri lahko otroka v trenutku potisne iz prometnega zatišja v nevaren prometni vrtinec, da naredi usodno napako za vse življenje.

Za sodoben cestni promet so otroci potrebni vzgoje in znanja, ki mu ga ne more dati le šola, temveč tudi starši in okolica, v kateri živi. Zato bodimo otrokom zgled pravilnega ravnanja na cesti kot vozniki, kolesarji in pešci. Tega ne pozabimo tudi tedaj, ko se nam mudi na nujen opravek, na delo, ko peljemo družino na izlet ali na počitnice.

UČENEC, UČENKA!

Ali veš, da je nevarnost na cesti vsak dan večja?

Zakaj?

Ker je promet vedno večji, ker se nevarnosti premalo zavedamo, ker smo premalo previdni.

Zaradi tega se zgodi vsako leto več nesreč, zato umre vsako leto več otrok in odraslih, zato je vsako leto več invalidov.

Kaj naj storim, da bom bolj varen in da ne bom spravljal v nevarnost drugih?

VEDNO SE MORAM RAVNATI PO CESTNO-PROMETNIH PREDPISIH!

Kadar sem na cesti kot pešec:

- NE TEKAM, NE SKAČEM IN
- SE NE IGRAM NA CESTI!

Kadar sem potnik v avtobusu:

- SEDEM NA SEDEŽ, ČE JE PROST,
- SEDEŽ Odstopim starejšim,
- STOJIM IN SE DRŽIM OPORE.

Kadar sem v osebnem avtomobilu:

- SEDIM NA ZADNJEM SEDEŽU,
- SPREDAJ SE BOM SMEL VOZITI, KO BOM STAREJŠI OD 10 LET, TODA
- VSELEJ SI BOM PRIPEL VARNOSTNI PAS.

Kadar sem na cesti kot kolesar:

- SE BOM VOZIL LE V SPREMSTVU STARŠEV ALI ODRASLIH, ČE ŠE NIMAM KOLESARSKÉ IZKAZNICE,
- SE BOM VOZIL SAMOSTOJNO, ČE ŽE IMAM KOLESARSKO IZKAZNICO.

VEM, DA CESTA NI POLIGON ZA SPRETNOSTNO VOŽNJO!

Pa še to:

- število motornih vozil se v turistični sezoni in v času počitnic večkrat, celo desetkrat poveča,
- zaradi potovanja na počitnice je promet tudi skozi naše kraje bolj gost.

ZATO MORAM BITI V POČITNIŠKIH MESECIH NA CESTI ŠE BOLJ PREVIDEN!

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu pri SOb Domžale

Občni zbor Kulturnega Miran Jarc Škocjan društva

Recital

Člani KUD Miran Jarc Škocjan so na rednem občnem zboru 3. maja 1980 v Gasilskem domu na Studencu, ki jim je takorekoč edini prostor za njihovo delo – svojega doma – nimajo poročali o svojem delu od zadnjega občnega zbora.

Uvodoma so ob izpostavljeni sliki pesnika Mirana Jarca, po katerem se društvo imenuje, počastili spomin 80-letnice njegovega rojstva. Kratak prikaz njegovega dela je podala Tatjana Žavbi, njegova dela sta pa recitali Anka Kovač in Dragi Jeretina.

Razveseljivo je dejstvo, da se je dosedanjim nadvse delovnim članom pridružilo še 11 novih, tako da društvo trenutno šteje 70 članov. Predsednik Lojze Stražar, je v svojem poročilu poudaril predvsem uspešno delo društva, ki je v letu 1979 praznovalo 30-letnico delovanja. Tako so uprizorili dramo „Kranjski baron Jurij Vega“ in Gogoljevo „Ženitev“ ter skrajšani prikaz Cankarjeve drame „Hlapec Jernej“, ob spremljavi Boruta Lesjaka in to prav ob priliki praznovanja 30-letnice društva. Za ta pomembni jubilej so pripravili tudi recital del pesnika Mirana Jarca. Ob tej priliki je nastopil tudi basist Ladko Korošec, ki ga je na harmoniki spremljal Milan Stante, nastopil je pa tudi Oktet bratov Pirnat.

Ob tej priliki je predsednik skupščine Kulturne skupnosti Dušan Borštnar društvu podelil Kersnikovo plaketo, društvu in predsedniku društva pa je Skupščina občine Domžale za kulturno dejavnost tudi podelila priznanje. Slavko Pišek, predsednik Zveze kulturnih organizacij Domžale, je pa dolgoletnim članom društva Ivanki Mlakarjevi, Stanetu Stražarju, Francu Marnu in Stanetu Maslju podelil priznanje ZKO Domžale. Društvu sta podelila priznanje tudi Jamarsko društvo Simon Robič Domžale in Foto-kino klub Mavrica Radomlje. Društvo samo pa je podelilo 45 čla-

nom društva društvena priznanja za dolgoletno delo. Priznanje je pa podelilo tudi Krajevni skupnosti Krtina in Gasilskemu društvu Studenec. Ob tej priliki je izšla tudi obširna knjiga avtorja Staneta Stražarja o delu društva pod naslovom „Gledališče pod kozolcem“, ki prikazuje delo društva vseh 30 let delovanja.

Društvo je organiziralo tudi gostovanje Šentjakobskega gledališča z gledališkimi deli „Gospa ministrica“ in „Brezjansko polje“. Predsednik Lojze Stražar je ob koncu svojega poročila poudaril, da ponovno pripravljajo načrt za gradnjo dvorane in drugih prostorov za potrebe kulturne dejavnosti in krajevne skupnosti, za kar gre zahvala predvsem Krajevni skupnosti in SZDL. Za uspešno delovanje društva se je zahvalil tudi Kulturni skupnosti in Zvezi kulturnih organizacij Domžale, Krajevni skupnosti Krtina, Gasilskemu društvu Studenec, članom izvršnega odbora in celotnemu članstvu.

Tajniško poročilo je podala Duša Grošelj, blagajniško pa Anica Šlibar. Poročilu predsednika nadzornega odbora Marjana Merkužiča je sledila razprava na poročila. Predsednik IO Kulturne skupnosti Domžale Stane Habe je pohvalil delo društva, ki je med najaktivnejšimi v občini, ki kljub temu, da nima za delovanje pokritega prostora, in je za to lepo uredilo letno gledališče, ki je s prizadevnostjo članov in uspešno reklamo vedno lepo obiskano. Predsednik KS Krtina Franc Marn je poročal o pripravi načrtov za gradnjo kulturnega doma, ki bo služil večnamenski družbeni dejavnosti, za kar so predstavniki Kulturne skupnosti Domžale povedali, da letos za novogradnjo ni denarja, ko se bo pa pokazala potreba in možnost sofinanciranja, bo tudi KS pri tem pomagala, da ne bo treba ob prihodnjem jubileju ponovno govoriti o „Gledališču pod kozolcem.“

Za novega predsednika je bil ponovno izvoljen Lojze Stražar.

Za leto 1980 ima društvo v programu: ponovitev Gogoljeve komedije „Ženitev“, gostovanje Šentjakobskega gledališča iz Ljubljane, gostovanje basista Ladka Korošca in dograditev letnega gledališča. Predsednik Foto-kino kluba

Mavrica je ob tej priliki prikazal filmski zapis, posnet ob priliki proslave 30-letnice društva v letnem gledališču na Studencu.

Pri realizaciji programa želimo prizadevnim članom Kulturnega društva Miran Jarc Škocjan veliko uspeha.

Tone Ravnikar

Kje je meja, mutast muzikant

Naslov članka, v katerem bi vam radi predstavili delo kulturnega društva Jožef Virk iz Doba (dramske sekcije) je posrečena združitev naslovov obeh veseloiger, s katerima so se predstavili v domači krajevni skupnosti in z njima gostovali tudi po sosednjih KS. Obe igri sta zelo veseli, prijetni in dovolj enostavni, da ju brez posebnih težav in prizadevanj sprejema sleherno občinstvo. V igrah se je izkazal standardni del dramske sekcije tega društva z režiserjem in igralcem Milošem Starbekom na čelu.

V igri ali bolje prizoru „Kje je meja“ smo priča razprtiji dveh kmetov, ki jima ne gre „v glavo“ njuna meja. Nanju pritiskata žena in hči, oz. dekle, ob tem pa bi se rad okoristil tudi „gosposki notar“, ki v prvi vrsti vidi svoj dobiček. Igralci Tone Rogelj kot Križ, Miloš Starbek kot Kraž, Marija Starbek kot njegova žena in Margareta Smolnikar kot njuna hči so bili prepričljivi in dovolj glasni. Zavedali so se, da sam tekst nikakor ni tako vsebinsko poln in smešen, da ne bi bilo potrebno nekatere stvari naglasiti z rokami oz. glasom in mimiko obraza, poslušalci pa so se zlasti zabavali ob dvogovorih obeh kmetov. Ugajal je

tudi Marko Starbek kot „gosposki človek“. Da ima igra srečen konec, verjetno ni treba posebej poudarjati.

Druga igra je bila pravo presečenjenje: moderna in tudi moderno podana kot le kaj. Kajti kdor ta ansambel pozna, ve, da so igralci najrajši igralci igre z velikim številom igralcev in kmečko problematiko. Spomnimo se Sosedovega sina in Visoške kronike, že v lanskem letu pa so nas presenetili z moderno igro V soboto popoldne. Mutast muzikant, v katerem so nastopali isti igralci, je bil podan zelo posrečeno, zlasti nas je zabaval glavni igralec Starbek Miloš v vlogi muzikanta, ki to sploh ni bil, pa tudi ostali igralci niso nič kaj zaostajali za njim. Tu je zlasti prišla do izraza situacijska komika in pa spreminjanje obrazne mimike, pri vsem tem pa so igralci dokazali, da jim to še zdaleč ni tuje. Ugajala je tudi scena preprosta in domiselna.

Če na kratko omenimo še koncert mešanega pevskega zbora v začetku letošnjega leta in njegov nastop ob otvoritvi ceste na Trojico, lahko ugotovimo, da je to eno izmed bolj delovnih društev v naši občini.

V.V.

BRATJE PIRNAT MED KOROŠKIMI SLOVENCMI

Pred nekaj dnevi so gostovali na Obirskem – slovenski vasi nad Železno kaplo z nekaj sto prebivalci, bratje Pirnat iz Jarš. Prireditelj – kulturno društvo z Obirskega, ki sicer deluje v sila skromnih pogojih vaške krčme, ter Slovenci (kakih sto se jih je koncerta udeležilo), so ustvarili lepo intimno vzdušje, ki ga je ubrana slovenska pesem še popestrila.

Tisto sobotno popoldne je bilo v krčmi „Pri kovaču“ zelo živahno, saj so se v njej srečali partizani, ki so tudi v teh krajih prispevali svoj delež zmagi v NOB. Tudi nekaj domžalskih občanov je bilo med njimi.

Koncert, ki se je pričel na večer, je zbral v prostrani izbi v krčmi kakih 100 Slovencev. Program koncerta je obsegal široko paleto slovenskega zborovskega izraza iz različnih obdobij glasbenega izražanja: Od renesančnih pesmi, Tomčevega oča, noša do domoljubnih, Zdravljice, Triglav moj dom, Tja gor bi rad . . .

Srednji in sklepni del koncerta je bil ubran na narodne pesmi in različne priredbe znanih slovenskih skladateljev.

Kljub akustično neustreznemu prostoru pa so poslušalci, med katerimi je bila večina mladih, z velikim navdušenjem pozdravili

petje bratov Pirnat. Kot je poudaril predstavnik Zveze kulturnih organizacij iz Celovca, je petje tisti most med ljudmi istega materinega jezika, ki tostran in onostran meje najbolj povezuje. In če gre še za petje bratov, torej, da prihaja iz osmero bratovskih src, je doživetje ob tem petju še toliko večje.

Bratje Pirnat so s slovenskimi kulturnimi delavci z Obirskega navezali tesne stike. Za jesen so si tako eni kot drugi zaželeli, da bi se s koncertom taktat pa koroški rojaki predstavili v Domžalah. Vzpostavitev tega novega stika in nove vsebinske povezave z rojaki onstran meje pa bo prav gotovo še ena obogatitev, za katero smo Lojzetu, Tonetu, Nejkju, Mihi, Petru, Srečotu in Janezu Pirnatu ter njihovemu umetniškemu vodji Tonetu Juvanu lahko posebej hvaležni.

M. Brojan

Občinska uprava bliže občanu

Delavci delovne skupnosti občinskih upravnih in drugih strokovnih služb v teh dneh spreminjajo svoj delovni čas. Gre torej za to, da želijo s tem ravnanjem ugoditi čimveč občanom, da bodo lahko svoje opravke, ki jih imajo v občinski stavbi, (popularno ji rečemo „občina“) — lažje opravili v popoldanskem času.

Zaradi te želje, da bi se s svojo dejavnostjo približali občanom, bodo svoj delavnik v sredo podaljšali do 17,45 ure, vsak dan pa bo od 7,00 — 14,00 ure odprto vložišče, kjer bodo občani lahko uredili večino svojih opravil. Poleg teh dveh pridobitev pa gre za še nekaj novosti, ki jih bodo za občane še uvedli.

Vse to je lepo, prav in pohvalno, da se občinske upravne in strokovne službe občanom vse bolj približujejo in kot radi rečemo — odpirajo družbi. Vse to pa bo doseglo svoj namen, če bo zaradi teh večjih možnosti opraviti svoja zasebna opravila v popoldanskem času — število izostankov v delovnih organizacijah v dopoldanskem času kaj manjše od dosedanjega. Ti izostanki poleg vseh ostalih razlogov, ki zmanjšujejo delovno storilnost, — so ponekod v združenem delu postali že pravi problem, saj vsak teži za opravi med službenim časom. Le z opravi v popoldanskem času bomo osmislili prizadevanja delavcev v občinski upravi, sicer bo šlo spet vse po starem — kljub večjim možnostim urediti svoje stvari popoldan.

mab

NOVO IZ DEJAVNOSTI SKIS (samoupravne komunalne skupnosti)

Delegati Skupščine Samoupravne komunalne skupnosti Domžale so pred dnevi sprejeli informacijo o gradnjah v Trzinu ter o finančnem položaju te interesne skupnosti. Le—ta ima v infrastrukturnih objektih v Trzinu zamrznjenega že ogromno denarja, denarja za 160 še novih predvidenih objektov ter za šolo, vzgojno—varstveno ustanovo, trgovino, avtobusno postajališče pa ga bo potrebno še precej.

Problem bi se dalo lažje urediti, če bi bil zato edino organizirano individualno stanovanjsko gradnjo v občini zainteresirani občani Domžal ali združeno delo iz občine. Tako pa je opazno za te gradnje le zanimanje, občanov iz drugih zlasti ljubljanskih občin.

Delegati so se na skupščini sicer odločili, da naj gradnje infrastrukturnih objektov v Trzinu zaradi finančnih razlogov nadaljujejo, vendar bosta stanovanjska skupnost kot domžalski IS morala opredeliti nadaljnjo dinamiko te graditve. Če Ljubljanska banka ne bo zagotovila ustreznega ugodnega kredita, bo moral SKIS sprejeti sanacijski program in pokriti anuitete iz drugih izvornih prihodkov, ki jih ima.

ETA — KAMNIK

potrebuje dva delavca za opravljanje del in nalog:

1. VILIČARISTA
  2. VILIČARISTA—AVTOMEHANIKA
- in dve delavki za opravljanje del in nalog čistilke.

Osební dohodek za viličariste od 6.500 do 7.500 din in za čistilke 5.500 din.

Ponudbe sprejema kadrovska služba 15 dni po objavi.

(Nadaljevanje z 12. strani)

— Samoupravljanje je soodločanje delovnih ljudi in občanov o stvareh, ki se jih tičejo. Pogoji za samoupravljanje pa je družbena lastnina, kar pomeni, da so sredstva za proizvodnjo last delovnih ljudi.

Robert Vavpetič

☆

— Samoupravljanje je podlaga in temelj naše družbene ureditve. Delavci odločajo o vsem, kar je pomembno za vsakega člana naše družbe posebej in za družbo kot celoto.

Brigita Kerep

☆

— Delavci samoupravljajo tako, da načrtujejo mesečne, letne in srednjeročne plane razvoja podjetja. Na koncu vsakega leta ugotavljajo, kako uspešno so delali. Ustvarjeni dohodek kot dobri gospodarji razdelijo na razne sklade in tudi za boljše osebne dohodke.

Tomo Ošep

☆

— Vsak človek živi v povezanosti z drugimi ljudmi. Pri nas ljudje med seboj samoupravno uresničujejo svoje interese in potrebe.

Samo Gmeiner

— To pomeni, da delavci odločajo na vseh področjih dela in življenja. Samoupravljanje je začela najprej naša domovina Jugoslavija. Za ta način delavskega vodenja se zanimajo tudi drugod po svetu.

Darja Vuga

☆

— Delavski razred se bori za oblast tako, da se bori za samoupravljanje. kajti to je pravica vseh članov naše družbe, da sami odločajo o vseh družbenih zadevah.

Vesna Bernik

☆

— Tako kot delavci, tudi učenci že samoupravljamo. Pogovarjamo se in odločamo o raznih akcijah, zeleni straži, o uspehu in pridnosti. Odločili smo se, da bomo zbirali papir, denar pa bomo porabili za šolo v naravi.

Irena Cerar

☆

— Delavci prako delavskega sveta in drugih samoupravnih organov odločajo in skrbijo za lepše in boljše življenje delavcev, za varnost pri delu, kako naj se izboljša način dela, skrbijo za nove strokovnjake in za nadaljnji razvoj podjetja.

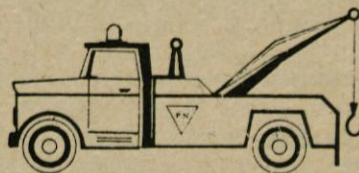
Sabina Al eš

MIRAN
BUKOVEC
61230 DOMŽALE
Obrtniška 4
tel.: 721-570

CENJENE OBČANE, DELOVNE ORGANIZACIJE IN ZASEBNIKE OBVEŠČAM, DA ODPIRAM OBRT Z NASLEDNJO DEJAVNOSTJO:

— IZDELOVANJE ŠTAMPILJK, POSLOVNIH KARTIC — VIZITK, TISK NA KUVERTE, ČESTITKE, OBVESTILA, VOŠČILNICE, OSMRTNICE, TISK IZ FOLIJE /ZLATOTISK/, VABILA, IPD.

SE PRIPOROČA MIRAN BUKOVEC, 61230 DOMŽALE, OBRTNIŠKA 4, TEL.: 061—721-570.

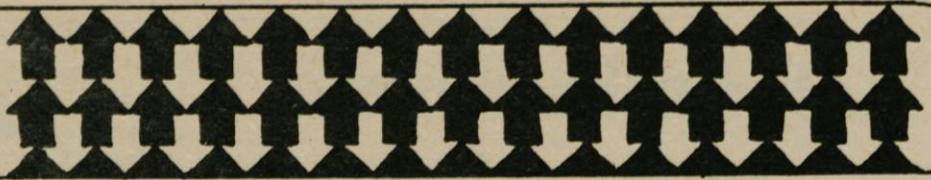
Avtovlečno službo vršim na vseh relacijah NON—STOP

NOVAK Pavel
Tovarniška 27
Preserje, p. Radomlje
Tel. (061) 721-784

GOSTIŠČE "STARI KOVAČ"
RADOMLJE
Svetlin Oton

sprejme v uk DVA UČENCA v gospodarstvu, in sicer za poklic natarjarja in poklic kuharja.

Vsa pojasnila dobite lahko tudi po telefonu št.: 722-467. Interesenti naj se oglasijo na navedenem naslovu.

Aktualna tema:

SOCIALNO DELO – ZAKAJ OB STRANI?

V vsakdanjem življenju naletimo na številne probleme, iz katerih ne vemo izhoda. Probleme skušamo reševati sami, brez strokovne pomoči, vendar pa dostikrat zaidemo v še bolj neprijetno situacijo. Kaj storiti tedaj? Iščemo pomoč drugje, pri osebah, organih, ki so pristojni za takšno ali drugačno reševanje problemov. Dostikrat pa ugotovimo, da te osebe sploh nimajo ustrezne strokovne izobrazbe in poleg tega, da skušajo nuditi pomoč – ki je njihova postranska dejavnost – opravljajo čisto drugo delo.

Na Zavodu za zaposlovanje je prijavljenih mnogo mladih socialnih delavcev, ki bi radi svoje teoretično znanje preiskusili tudi praktično. Tam pa jih napnejo z opravičili, da je socialnih delavcev že dovolj, da ni sredstev, da v družbi ni toliko problemov...

Po drugi strani pa na televiziji, radiu lahko slišimo, kako pomembna je socialna politika v naši družbi, kako je treba mladi kader izobraževati v tej smeri. Obljublja sredstva, ki so namenjena za to področje. Če pa bilokatera prosvetna ustanova želi zaposliti strokovnega delavca s tega področja, za ta namen vedno zmanjka sredstev. Mnogo osnovnih šol in vrtcev je še brez socialnega delavca (čeprav poudarjajo, da je to potrebno), toda tolažijo se, da imajo že zaposlene pedagoge, ki sami rešujejo probleme svojih učencev? Ali je tak odnos do socialnega dela pravičen?

Ali ne bi mogli vsaj enkrat pogledati resnici v obraz in priznati več vrednosti socialnemu delu; to ni le postranska ampak odgovorna dejavnost, ki rabi za to strokovno usposobljene delavce.

Če bi premostili že ta sam problem socialnega dela, potem bi bila naša nadaljnja pot socialne politike precej lažja.

Tudi v domžalskih ustanovah.

T. Jankovič

HRUMEČI NAPAD NA NAŠE OKOLJE

Navadili smo se nekako hrumečih stvorov na naših cestah. Mladenci, ki tako radi v tropih sedajo v groteskni čeladah na več sto ali več tisoč kubične zloščene pošasti, so doslej hrumele le po naših cestah. Kar navadili smo se jih že, ko hrume po našem okolju, saj nam na cestah te motorizirane falange mladih navdušencev z duhom po bencinu niti niso več posebno v napoto. V naši domžalski občini ugotavljamo, da tem mladencem ceste že niso več dovolj.

Tistih, ki si tudi za več desetisočakov lahko privoščijo različne YAMAHE, HUSQUARNE in druge stroje za moto kros, je v Domžalah iz dneva v dan več. Eni so včlanjeni v društvo, drugi pa so športniki kar tako – iz lastnega veselja. Da je to veselje vse prej kot poceni – pa naj bo povedano takole ob strani, na rob.

Tem mladencem, ki jih je že nekaj deset, za njihov šport ceste seveda niso primerne. S plini, hrupom in svojo groteskno pojavnostjo prodirajo v gozd, torej v svet, kjer smo doslej lahko še iskali mir in smo ga zvečine še našli.

Ne le na travnikih, obronkih gozdov in hribih, koder divjajo tovrstne (športne) motorizirane horde, ostajajo zguljene, blatne ali prašne poti, iz teh okolij odhaja tisto, kar je tisočletja tod prebivalo. Divjad si v strahu išče mirnega zavetja drugod in tako se zaradi nekaj po bencinu zaudarjajočih mladincev ruši tisočletni red v naravi in biološko ravnotežje naših gozdov.

Lovci različnih lovskih družin v naši občini opozarjajo na ta zločin besni v nemoči, da bi gozdovom, kjer naj kraljuje tišina, spet zagotovili njihov mir.

Ali se vam ne zdi, da je davek za športno izživiljanje mladih prevelik? Ali morajo res račun za nekaj uspehov ali bleščečih pokalov plačevati vsi? In to na način, da bodo za nekaj časopisnih izrezkov in športnih pokalov prepustili gozdove, trate, nepokošeno travo, divjad in še kaj – tistim, ki jim za vse to ni mar.

KOLIKO KDO ONESNAŽUJE IN KOLIKO ZA TO PLAČA?

Poglejmo nekaj let nazaj. Kmetje (no, to so tisti ljudje, katerih potomci smo pretežno vsi), v stoletjih niso osvinjali svojih zemljišč tako grozno, kot je to danes (v nekaj letih!) okrog nekaterih „blokov“; kljub organiziranemu odvozu smeti! Tudi Kamniška Bistrica je bila še pred 35 leti pitna, polna rib, kopali smo se v njej... In kako bo jutri? Že pred leti so ekologi opozorili, da je onesnaževanje Slovenije tolikšno, kot da bi tu živelo 7 milijonov ljudi! Ta podatek se seveda lahko obrača tako ali tako. Vse je pač odvisno od vzgojenosti ljudi, njihovega odnosa do okolja. (Morda pa je treba videti razlog za tolikšno uničenje v tem, da se „skrbi“ za smeti na tak način, kot si to tolmači Komunalno podjetje?) Tudi stanovanje je lahko snažno ali pa zanemarjeno – ne glede na to, koliko ljudi biva v njem. To nedvomno kaže, da je treba iskati razlog za nevspešno stanje v nas samih! Nenazadnje pa tudi v postopkih, kako pristopamo k razreševanju problema onesnaževanja. No, tukaj pa se že spet trčimo s Komunalnim podjetjem. Zato mislim, da je prav, če zadevo sprožimo pa tudi zagrabimo na pravem koncu!

Vsi ljudje niso enaki onesnaževalci! (Glede tega se najbrž strinjamo). So pa med nami nekateri tako hudi uničevalci okolja, da jim lahko rečemo, da so potencialni morilci. Morda se bo komu prvi hip zazdelo ta kategorizacija nezaslišana. Lahko! Kdor pa stanje bolje pozna, bo priznal, da je treba besedo – morilci – razumeti dobesedno in v vseh smislih. Ali so onesnaževalci, ki zastupljajo reke s kemikalijami, o čemer se toliko razpisujejo vsi časopisi, sploh kaj drugega? Ali je uboj človeka (npr. na mah) hujši prekršek od ubijanja ljudstva po obrokih? Če kdo meni, da je v drugem primeru težje najti krivca, je to še en razlog več, da postanemo pazljivejši, razumnejši in strožji; nenazadnje tudi pri sprejemanju takšnih odločitev, kot so tista, na katere se sklicuje Komunalno podjetje v svojem nedavnem članku o odvozu smeti. Na prvi pogled bi marsikdo sklepal, da je sklep, katerega se oklepa Komunalno podjetje, v korist tega podjetja. Četudi je bil morda sprejet na njihovo pobudo – (kar zadeve seveda ne spremeni), pa je jasno: Tisti človek, ki vidi nekoliko dalj od nosu, se upravičeno jezi. Sklep v takem smislu, kot je občanom razložen, (če je sploh možno govoriti o kakšni razlagi in stvarni utemeljenosti), ne koristi nikomur. Tudi Komunalnemu podjetju ne. Tudi v tem podjetju so ljudje, živeči v občini in deležni so in bodo iste usode. Pa tudi tisti brezobzirneži, ki zametujejo vse vprek (npr. resolucije, predpise, zakone...), ki odmetavajo kemikalije koderkoli in kamorkoli, se bodo enkrat zastupili. Jasno, da to ni tolažba; naj bi pa bil poziv tistim, ki si pri vsem tem pospešenem onesnaževanju okolja in samozastupljanju – umijejo roke. Je lahko tudi poziv vsem tistim, ki so se do sedaj požvižgali na zakone o varstvu vode, zraka, itd., kot tudi poziv tistim, ki mislijo, da ljudem ni treba ničesar razložiti, ampak samo zahtevati in groziti.

Zaračunavanje smeti zgolj po površini stanovanja je gotovo napačno. Za Komunalno podjetje je morda to najenostavnejši, morda pa tudi najdonosnejši način. Ni pa pravičen, pa tudi ne vzpodbuden v tej smeri, da bi se količina odpadkov odnosno stopnja onesnaževanja zmanjševala. (Lahko da se motim, zato bi bil vesel, če bi nam vsem, ki tako mislimo, nekdo razložil, v čem nimamo prav. Seveda, kolikor se le da prijazno; pa tudi razumljivo, kajti kmetje včasih niso toliko hodili v šole, kot se to počne danes). Ker je jasno, da se ljudje hudo razlikujemo po „proizvodnji“ smeti, – teh razlik se za sedaj ne da uspešno meriti, vendar pa to ne sme biti razlog, da bi v nedogled držali „glavo v pesku“. Zato je nujno, da se pri izračunu smetarine upošteva število stanovalcev. (Npr.: Številom m^2 x število oseb. Dobljeni znesek se pomnoži z ustrezno tarifo in tako dobi znesek smetarine. Primer je napisan zaradi bralcev odnosa zaradi morebitne polemike o tem, kajti ne morem si misliti, da pri Komunalnem podjetju tega ne bi vedeli.) Res je tudi, da npr. dva človeka v večji hiši ($100 m^2 \times 2$ osebi = 200) ne bosta toliko zasmetila kot večja družina v manjšem stanovanju (npr. $50 \times 4 = 200$). Ta primer tudi kaže, da bi bilo pravilneje smeti zaračunavati samo po številu oseb. Dasiravno je element površine ponekod tudi upoštevanja vreden, je odločujoč element vendarle oseba, človek. Prav neverjetno je, kako se more obdržati toliko časa sistem zaračunavanja, ki je v nasprotju s to enostavno logiko. Kaj menite občani?

Marjan Slevec

GLOSA:

ČAKAJOČ NA GODOT—A

Nekam čuden naslov, se vam bo najbrž zazdelo. In tudi je — čuden. Ko pa vam za tem povem še nekaj bolj grenkega, potem . . . no, potem boste pa že razumeli, za kaj pravzaprav gre.

Včeraj (28. aprila 1980) sem tik pred zdajci zagledala plakat pred trgovino v Radomljah, ki je vabil na večerno proslavo v počastitev 27. aprila — Dneva OF, združeno s praznovanjem 1. maja — Praznika dela.

Še ta trenutek pravzaprav ne vem, kaj me je pritegnilo, da sem odšla v radomeljsko kinodvorano. Morda so privreli na dan tisti iskreni osnovnošolski spomini, ko sem še sama sodelovala pri pripravah in izvedbi podobnih manifestacij. Ali pa tudi ne!

Sama nisem nikoli doživela vojne. Bolje tako! Toda dostikrat sem prisluhnila pripovedovanju starejših, kako je bilo v tistih dneh. Res je, da si vsega niti ne predstavljam prav tako, kot se je dogajalo, vendar čutim v sebi neko silo, ki me kot čut dolžnosti popelje na kraje, kjer se odigravajo trenutki, ki hočejo spominjati na boleče dni narodnoosvobodilne borbe.

Da, tako je z menoj. Kako pa je z vami?

Niti polovico dvorane ni bilo zasedene, ko je (s sicer obvezno zamudo) mladinski pevski zbor osnovne šole iz Radomelj začel prireditve. Do konca pa se je število praznih sedežev še povečalo. Kako . . . ? Zakaj . . . ?

Zadnjikrat ste dejali, da je bilo preveč lepo vreme, da bi sedeli v dvorani. In včeraj? Včeraj je deževalo . . . pa vas spet ni bilo . . . Ne recite, da nimate časa. Samo urico in pol bi si vzeli. In prisluhnili. Mladi pionirji in mladinci so za VAS pripravili tako pristržen recital živih pisem, ki so jih slovenski pionirji in pionirji iz zamejstva pisali takoj po vojni ali pa celo med vojno urednici mladinskega lista v Ljubljano. Njihove izpovedi so bile tako iskrene, tako čiste, da bi jim zares morali prisluhniti. Vas pa ni bilo. Zato ne, ker se vam ne zdi vredno, da bi se še enkrat poklonili spominu na tiste, ki so pred toliko leti slutili današnjo lepoto svobode — pa tega niso dočakali . . .

Saj ne zahtevamo od vas nečesa nemogočega. Ne. Vendar se ob takih trenutkih krepi tudi naša zavest. In v teh trenutkih nam je to še kako potrebno.

Proslavo je sklenil moški pevski zbor iz Radomelj. Prav imenitno so odpeli nekaj partizanskih in borbenih pesmi.

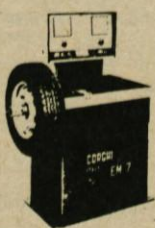
Kar sem pogrešala na tej prireditvi, je bilo samo občinstvo. Prisotnih je bilo nekaj otrok, ki so jim v šoli najbrž pod „nujno“ zabičali, da morajo priti; pa še peščica nekdanjih borcev in bork našega okoliša. To pa je bilo v glavnem tudi vse. Res nas je zeblo, ker v dvorani ni bilo zakurjeno, še bolj pa nas je mrazil občutek ponižanja, ki ste ga tako izkazali mladim, ki so se prav gotovo trudili za izvedbo. Njim prav lepa zahvala!

Kaj pa vam? Nekaj vzpodbudnih besed bi bilo najbolj primerno. Te mi pa v tem trenutku kar nočejo na papir. Zato ne, ker samo lepa prošnja danes kaj malo zaleže. Skoraj, da ne velja pregovor: lepa beseda lepo mesto najde. Pa bi ga morala. Zato se prihodnjič potrudimo skupno in ustvarimo vzdušje, potrebno za takšne slovesnosti. Saj ni potrebno veliko — samo malo dobre volje in trenutek, da prisluhnemo.

Zdaj veste, zakaj sem nasloвила članek Čakajoč na Godot-a. Kot sta v drami angleškega dramatika Samuela Beckett-a dva popotnika zaman čakala na nekega (namišljenega) gospoda Godot-a, tako so včeraj nastopajoči zaman čakali na številno občinstvo.

To bi se ne smelo ponavljati!

Olga Cerar

NOVO — NOVO — NOVO VULKANIZACIJA NA RODICI

- vulkanizacija
  - montaža, demontaža avtoplaščev
  - centriranje koles
- se priporočamo

SMOLNIKAR JANEZ Perkova 17 Rodica DOMŽALE

OGLAS

Na območju občine Domžale kupim starejšo stanovanjsko kmečko hišo z nekaj zemlje.

Ponudbe pošljite na uredništvo Občinskega poročevalca, Domžale, Ljubljanska 94.

OGLAS

Brivsko-frizersko vaješko sprejme Saje Milena, Radomlje, Cesta borcev 7, telefon: 721-594.

ZAHVALA

Ob smrti mojega ljubega moža, sina in brata

SLAVKA ROSULNIKA

vsem iskrena zahvala, ki ste ga imeli radi in nam stali ob strani v teh težkih trenutkih. Posebno zahvalo smo dolžni sostanovalcem, dr. Ivu Pevcu in zdravstvenemu osebju za nesebično pomoč v enajstih letih njegove težke invalidnosti in bolezn. Zahvaljujemo se delovnim kolektivoma Tosama in Toko za zadnje spremstvo, za poslovilne besede tovarišu Jamšku, praporščakom in pevcem Društva invalidov Domžale, sorodnikom in znancem. Hvala vsem, ki ste mu darovali cvetje, ki ga je imel tako rad in, ki ste ga spremili na zadnji poti.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob boleči in nenadomestljivi izgubi našega dragega moža, očeta in starega očeta

ALBINA ŠUSTERŠIČ

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so nam v teh težkih trenutkih s sočutno besedo lajšali bolečino glovesa. Iskrena hvala tudi za izrečena sožalja, za darovane vence in cvetje ter vsem, ki so ga pospremili na njegovi zadnji poti. Posebno pa se zahvaljujemo KS Vir, RK Vir, ZB NOV Vir, pevcem Društva upokojencev, kolektivu ŽITA in gospodu župniku.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob mnogo prerani smrti našega dragega moža, očeta, brata, starega očeta, strica in svaka

DIMC FRANCA

se najlepše zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, dobrim sosedom, znancem, sodelavcem tovarne Univerzale, zlasti vzorčnega oddelka, Društvu upokojencev, pevcem za ganljive žalostinke, tovarišu Kocjanu za poslovilne besede ter gospodu župniku za opravljen obred. Hvala lepa vsem za podarjeno cvetje, vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na zadnjo pot ter ga zasuli z rožami, vsem, ki ste nam ob najtežjih trenutkih stali ob strani ter pomagali.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob izgubi naše drage mame, stare mame, babice, prababice in sestre

MARIJE KOVAČ

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, znancem, sosedom in sodelavcem Helios TOZD Količevo za darovano cvetje, izrečeno sožalje in spremstvo na njeni zadnji poti. Iskrena hvala Krajevni organizaciji ZB NOV, KS Slavka Šlandra Domžale za darovano cvetje. Zahvala tudi župniku za opravljen pogrebni obred in poslovilne besede.

Sin Franci z družino in ostalo sorodstvo

ZAHVALA

Ob izgubi naše drage mame in stare mame

ALBINE KUMER

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za podarjeno cvetje. Posebna zahvala doktorju Đuriću, patronažni sestri Slavki, gospodu dekanu za lepo opravljeni pogrebni obred, pevcem, tovarišici Jermanovi in tov. Lavriču za poslovilne besede in vsem, ki ste jo spremili na njeni zadnji poti. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žalujoči: hčerki in vsi njeni.

Zapora cest

SAMOUPRAVNA KOMUNALNA INTERESNA SKUPNOST DOMŽALE

Samoupravna komunalna interesna skupnost Domžale gradi kanal MT Domžale – Center. Z nadaljevanjem gradnje kanala po Ljubljanski cesti do Prešernove ceste v Domžalah se urejajo zaradi čim manj motenega odvijanja prometa v času gradnje naslednje zapore cest in njih obvozi:

1. Dne 20., 21. in 22.6.1980 bo popolna zapora križišča Savske ceste, Ljubljanske ceste, Ulice Talcev v Domžalah.

Obvoz se bo vršil:

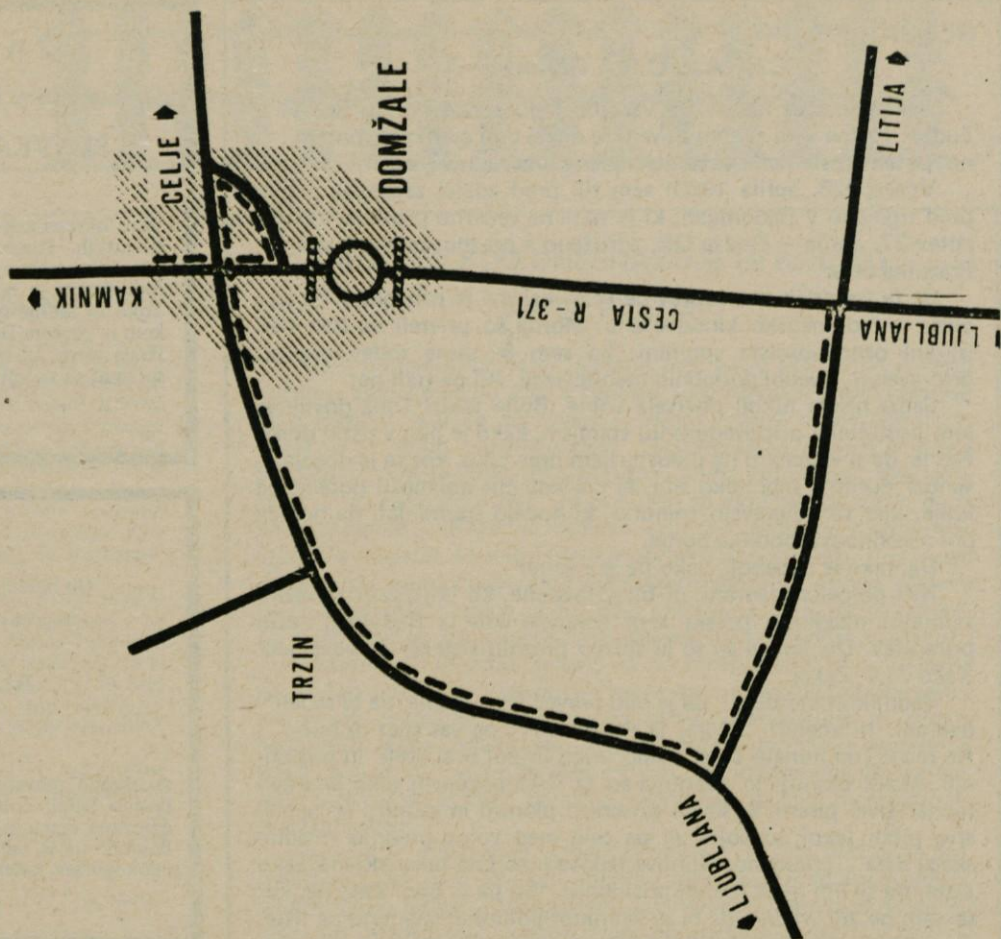
- za tovorni promet preko Črnuč,
- za osebni promet po Krakovski, Kidričevi in Ljubljanski cesti,
- avtobusni promet se bo vršil po ulici Ljube Šerčerja, postajališča bodo začasno nasproti trgovini „Slovenija avto“.

2. Od 23.6.1980 do 8.8.1980 bo zapora Ljubljanske ceste do križišča s Prešernovo cesto.

Obvoz se bo vršil:

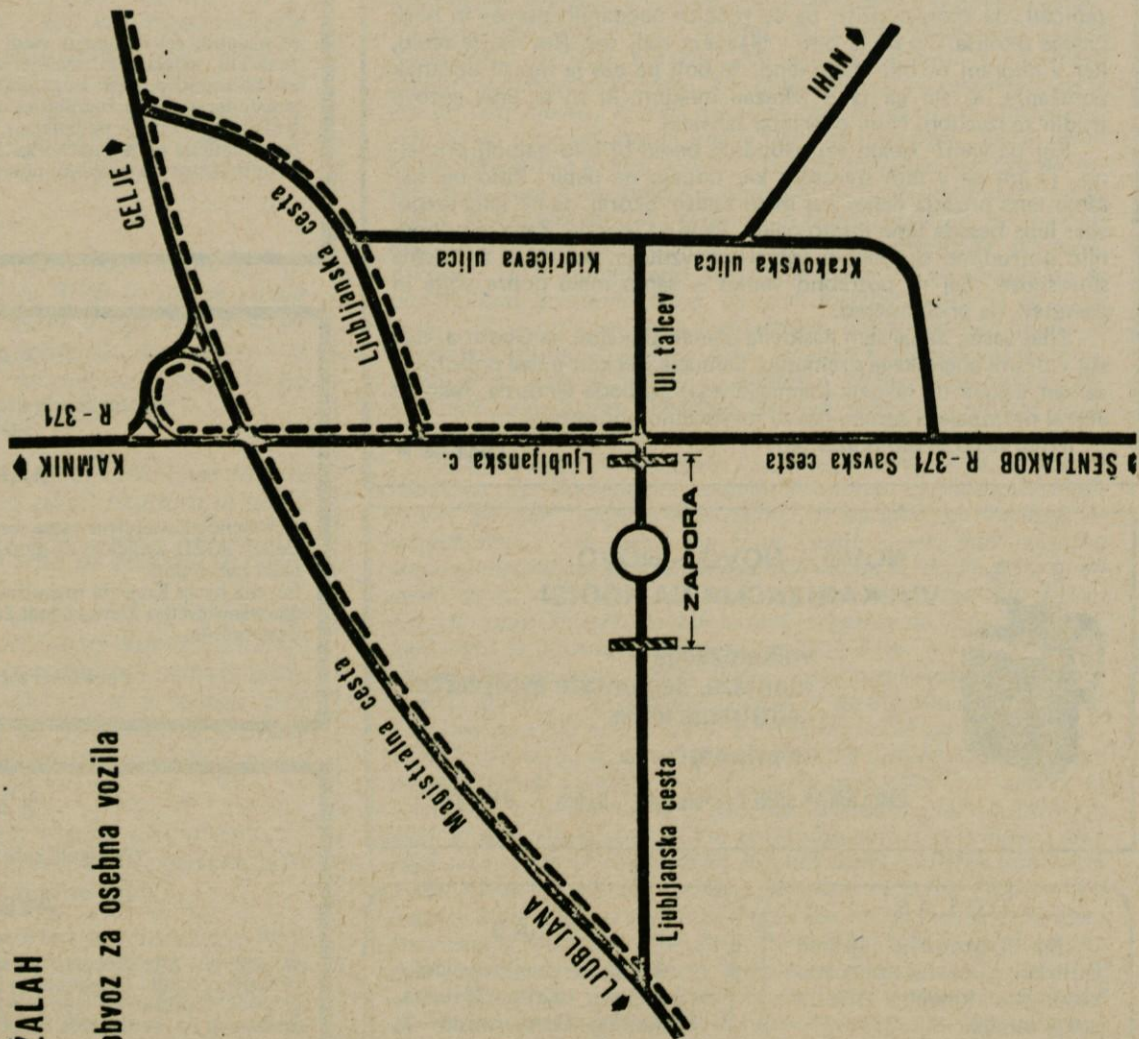
- za tovorni promet preko Črnuč,
- za osebni promet po magistralni cesti ali interni po Cankarjevi cesti,
- avtobusni promet po magistralni cesti na Kidričevo ulico po Ulici talcev oz. na deteljico,
- avtobusno postajališče pri Avtoservisu odpade,
- dostop do banke in trgovine ne bo ogrožen.

Samoupravna komunalna interesna skupnost Domžale

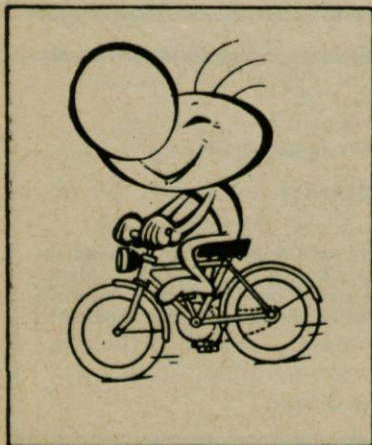
OBVOZ CESTE R-371 V DOMŽALAH (Ljubljanska cesta)

--- obvoz za tovorna vozila

OBVOZ CESTE R-371 V DOMŽALAH

--- obvoz za osebna vozila

12. avtorally v Mengšu

Tudi letos so osnovne organizacije Zveze sindikatov iz Mengša priredile tradicionalni rally, 12 po vrsti. Namen rally-a je sodelovanje in spoznavanje članov osnovnih organizacij sindikata s področja Mengša, hkrati pa se ob tem času spomnimo tudi na narodnega heroja Matije Blejca – Matevža in padle borbe, saj predstavniki OOS med samo prireditvijo odnesejo spominske vence na grob Matije Blejca – Matevža in obeležja NOB v Mengšu.

Organizacijo je letos prevzela OOS TOZD Kemija LEK Mengeš. Prijavilo se je 65 tekmovalcev, startalo pa jih je 60. Tehnično izvedbo rally-a je odlično izpeljalo AMD Mengeš. Prireditev se je začela s tehničnimi pregledi vozil že ob 6. uri zjutraj, start prvega tekmovalca pa je bil ob 7. uri izpred kulturnega doma v Mengšu. Glede na stabilizacijska prizadevanja je bila tudi proga skrajšana za polovico in je potekala samo v občini Domžale na trasi: Mengeš–Radomlje–Vir–Ihan–Pšata–Dragomelj–Domžale–Mengeš v skupni dolžini 22

Tudi razglasitev je imela značaj srečanja in sodelovanja, saj smo se marsikaj pomenili. Za vzdušje pa je poskrbel Lekov Moški komorni pevski zbor, ki nam je zapel štiri lepe pesmi. Zabavna je bila tudi podelitev nagrad, saj so tekmovalci nagrade zrebali, kar je bilo še posebej zanimivo. Srečanje je bilo prav prijetno in je minilo v pogovorih in dogovorih o prihodnjih skupnih prireditvah.

REZULTATI:

Kategorija A (do 1000 ccm)

1. Burnik Bojan Obrtnik	323 točk
2. Pišek Slavko Filc	397 točk
3. Rak Vinko Lek	446 točk
4. Hribar Franc Filc	461 točk
5. Marinšek Božo Tamiz	465 točk

Kategorija B (nad 1000 ccm)

1. Ogrinc Martin Hidrometal	383 točk
2. Kveder Niko Lek	415 točk
3. Kern Peter Eta	428 točk
4. Guzak Janko Lek	459 točk
5. Mihelin Franc Eta	477 točk

3. Drčar Meta	— 1059 kegljev
4. Kerč Joži	— 1046 kegljev
5. Marovič Vesna	— 1044 kegljev
6. Gorjan Marija	— 1035 kegljev
7. Igljič Nada	— 963 kegljev
8. Hafner Mojca	— 914 kegljev

Moški — 400 lučajev

1. Limovšek Boris	— 1709 kegljev
2. Tomc Slavko	— 1693 kegljev
3. Hafner Marjan	— 1692 kegljev
4. Reven Jakob	— 1679 kegljev
5. Marinček Bojan	— 1655 kegljev
6. Štrukelj Marjan	— 1643 kegljev
7. Štrukelj Zdravko	— 1638 kegljev
8. Cukrov Ranko	— 1628 kegljev
9. Bizjak Janez	— 1624 kegljev
10. Andromako Dane	— 1619 kegljev
11. Vidmar Jože	— 1588 kegljev
12. Majhenič Bojan	— 1574 kegljev

Tekmovanje je pokazalo, da je veliko zanimanje za športno kegljanje, kar bo potrebno upoštevati, ter panogo še bolje organizirati.

Pogrešali smo tekmovalce nekaterih večjih delovnih kolektivov, kateri so v minulih letih bili prisotni, posebno to velja za Helios, Papirnico Količevo, Mino-

stroj, predvsem pa smo pogrešali večjo udeležbo tekmovalk.

Ob SZS in ZTKO bosta morala preko svojih komisij za šport in rekreacijo več narediti, da bo ta panoga še bolj zastopana v naši občini.

Možnosti kvalitetnega razvoja kegljaškega športa so zaradi neprijemnih vadbenih prostorov omejene. Kegljišče pri Repovžu v Domžalah — asfaltno — ne daje možnosti nadaljnega razvoja, ker se na njem razen občinskih tekmovalcev, ne more organizirati drugih kvalitetnejših srečanj. Ta so pogojena z obveznimi nastopi, na kegljiščih z plastično stezo, zato bo potrebno v program TKS za naslednje srednjeročno obdobje vnesti to za kegljanje nujno investicijo.

Ob zaključku velja pohvaliti prizadevno delo članov Kegljaškega kluba Domžale, pri organizaciji in izvedbi občinskega prvenstva za leto 1980.

Ranko Cukrov

Spretnostna vožnja — vožnja v garažo

km. Na progi so bile 4 kontrolne točke (1 skrita, 1 prehodna in 2 časovni). Vmes je bila spretnostna vožnja pred tovarno Lek, zaključna spretnostna vožnja pa pred novim obratom tovarne Trak.

Po zaključku vožnje je bila organizirana proslava. Govorili so: v imenu generalnega direktorja tovarne Lek, ki je bil častni predsednik prireditve — tov. Janko Puhlavc, v imenu pokrovitelja prireditve ZZZB NOV občine Domžale — tov. Janez Zibelnik.

Nato so nastopili učenci osnovne šole iz Mengša s pevskim in harmonikarskim zborom ter folklorno skupino. Za uvod in zaključek pa je igrala pihalna godba iz Mengša.

Tovariško srečanje z razglasitvijo rezultatov, podelitvijo pokalov, diplom in nagrad pa je bilo v jedilnici TOZD Kemija — Lek Mengeš. Pridružila sta se nam tudi tov. Marija in Nande Škarja, sorodnika padlega narodnega heroja.

EKIPNA RAZVRSTITEV:

(3 tekmovalci od 4 prijavljenih v ekipo)

1. Ekipa I	Eta	1405 točk
2. Ekipa I	Hidrometal	1413 točk
3. Ekipa I	Tamiz	1486 točk
4. Ekipa II	Melodija	1539 točk
5. Ekipa I	Lek	1541 točk

Prijavljenih je bilo 15 ekip, zmagovalna ekipa je dobila prehodni pokal

Uvrstitev ženskih tekmovalk:

1. Ocepek Kati	Triglav	552 točk
2. Amolj Fani	Triglav	610 točk
3. Cerar Marija	Triglav	690 točk
4. Ves Nada	Obrtnik	730 točk
5. Nakrst Mihaela	Hidrometal	810 točk

Med vožnjo je bilo diskvalificiranih 12 tekmovalcev, reklamacij ni bilo in tudi nobene nesreče, kar govori o tem, da to tradicionalno tekmovanje vedno bolj poteka v duhu „Važno je sodelovati, ne zmagati!“ To pa je vsekakor namen teh srečanj tudi v prihodnje.

— Lat —

POSAMEZNIKI SO SE POMERILI

Kegljanje

Prizadevni člani Kegljaškega kluba Domžale so v času od 12.5. — 5.6.1980, v sodelovanju z ZTKO Domžale, izvedli občinsko prvenstvo v kegljanju za posameznice in posameznike.

K tekmoivanju se je prijavilo 66 moških in 8 žensk.

Po predtekmoivanju — 2 x 100 lučajev mešana — so se najboljši pomerili še v finalnem nastopu —

moški 200 lučajev, ženske 100 lučajev.

Finalni nastop je bil uspešen zaključek celotnega tekmoivanja, kjer so bili doseženi solidni rezultati, glede na pogoje kakršne ima ta panoga v naši občini.

KONČNI REZULTATI:

Ženski — 300 lučajev

1. Kunstelj Darinka	— 1082 kegljev
2. Visenjak Marija	— 1070 kegljev

JUBILEJNI PLANINSKI TABOR:

Pojdi z menoj v hribe

Na Dan mladosti se je v Kamniški Bistrici zbralo na stotine planincev in ljubiteljev narave. Pod pokroviteljstvom medobčinskega sveta SZDL za ljubljansko regijo sta X. planinski tabor pripravila meddruštveni odbor planinskih društev ljubljanskega območja in planinsko društvo Ljubljana—Matica.

Tabor se je začel uradno šele ob 11. uri, vendar so bili planinci pokonci že mnogo prej. Ob tej priložnosti so se namreč zmenili, da je ob pol sedmih zjutraj odpeljal iz Ljubljane v kamniški kot posebni vlak — romantični hlapon. Iz muzeja so vzeli tudi devet vagonov, da pa je bilo še bolj v stilu, je lokomotivo vodil predsednik PD Železničar, hkrati pa je bila to tudi njegova zadnja vožnja pred odhodom v pokoj.

Na postajah so vlak sprejeli z velikim navdušenjem. Manjkalo ni narodnih noš, navdušenih planincev in govornikov, ki so pozdravljali zanimivo planinsko pobudo. Vsem se je kolcnilo po starih časih, ko ta vlak še ni bil le atrakcija, ampak je s pridom vozil planince v hribe. Posebna zanimivost je bila tudi ta, da je Lojze Čizman, predsednik PD Rašica in sekretar medobčinskega odbora prejel od prave Trebušnikove hčerke posebno priznanje za vse planince tabora.

Iz Kamnika so se planinci, kot se spodobi, odpravili v Kamniško Bistrico peš. Ob tej priložnosti so planinci PD Špič uredili nanovo pešpot v Kamniško Bistrico, ki se v glavnem vseskozi drži te reke, ki naj bi bila — kot je rekel ljudski pesnik — kot solza kristalna. Še to: Pešpot je bila odprta na svojem začetku, na lesenem mostu nasproti Kemične industrije Kamnik.

X. planinski tabor v Kamniški Bistrici je potekal v duhu Dneva mladosti in obujanja velikega lika našega tovariša Tita, ki je bil neizmerno ljubitelj narave in planin. Slavnostni govornik Jože Novak, predsednik medobčinskega sveta SZDL za ljubljansko regijo, je posebej poudaril, da tudi planinstvo prispeva k obujanju in razvijanju tradicij NOB in socialistične revolucije, k utrjevanju naših skupnih pridobitev in k uresničevanju ciljev naše družbe. Planinstvo utrjuje človeka, ga telesno in duševno krepi in ga pripravlja na izvajanje nalog splošne ljudske obrambe in družbene samozashite.

Predsednik meddruštvenega odbora planinskih društev ljubljanskega območja Peter Lavrič iz Mengša pa je na kratko orisal vsa dosedanja srečanja planincev in poudaril, da vsak planinski shod pomeni dragocen prispevek k uresničevanju skupnih akcij. Planinci se na takšnih taborih natančneje pogovarajo o nadaljnjih nalogah in načrtih.

Pravkar je v teku akcija Kredarica. Trenutno potekajo priprave za pridobitev različnih soglasij, letos pa bodo tudi še pripravili teren za novo Kredarico. V naslednjih letih — do 1983 — naj bi bil postavljen na Kredarico montažni sistem treh tovarnih žičnic. Da bi planinci nabrali čimveč sredstev, so v Kamniški Bistrici nabirali obveznice posojila, prodajali pa so tudi miniaturne pesmarice in spominke, čisti dobiček pa je bil namenjen Kredarici. Do sedaj je zbrano s posojilnicami in v združenem delu že dve stari milijardi, od tega so sami planinci prispevali okrog 800 milijonov.

Ob strani je bila postavljena skupina šotorov, ob odru narodne noše, poleg njih pa Mengeška godba. V kulturnem programu so sodelovali še Mešani pevski zbor Svobode Mengeš, folklorna skupina Kamniška Bistrica in planinci osnovne šole Stranje. Častne spominske diplome so podelili občinski skupščini Moste—Polje in planinskim društvom Vrhnika, Janez Trdina Mengeš, Železničar, Obrtnik, Medvode, Domžale, Vevče, Rašica, Logatec in Ljubljana—Matica, torej vsem tistim, ki so doslej organizirali tabore. Spominske diplome oz. priznanja Planinske zveze Jugoslavije pa so dobili tudi prizadevni posamezniki France Pengal, Viktor Stopar, Marjan Oblak, Marko Selan, Ivan Mihelčič (posmrtno), Franček Mulej, Lojze Stele in Peter Lavrič. Na posebni slovesnosti pa so za velik prispevek k razvoju planinstva prejeli odlikovanja Evgen Lovšin, Vilko Mazi, Jože Bobnik, Anton Škrajnar, Marijan Krišelj, Jože Terpin in Peter Lavrič.

X. planinski tabor je v celoti uspel. Vsi, planinci in tudi tisti, ki niso bili v planinskih klobukih in čevljih, si še želijo tako prijetnih in koristnih srečanj.

Ogledal si ga je Ivan Sivec, poslikal pa Janko Skok

slamnice iz slamnika

servis za radovedne občane

Po Domžalah krožijo glasovi, da so nekaterim domžalskim občanom ob izhodu iz države zasegli večje, (pardon največje) zneske denarja:

Naš komentar: Jemljejo pač tam, kjer je preveč!

Delavci „Obnove“ so spravili novo šolo Vencija Perka pod streho. Četudi so obljubljali, da bo streha na objektu že za prvi maj, da bodo torej praznovali pod streho, se je to dejanje s smrečico nekoliko zakasnilo.

Delavskega praznika niso praznovali pod novo streho Vencija Perka, pod streho pa so bili (ker je deževalo) vseeno.

* * *

Zaradi zapore na Savski cesti poteka ves promet proti Šentjakobu čez naselje, ki mu domačini previjo KRAKOVO. Sto in več let se v njem ni nič dogajalo.

Tako se je zgodilo v vsej svoji zgodovini, da je tudi KRAKOVO prišlo na vrsto, da se v njem odvija nekaj pomembnega! – Promet.

Pred več meseci smo pisali o „poligonu“ na Rohaj, kjer vodovodarji že nekaj mesecev prekopavajo cesto, jo za kratko zasujejo, asfaltirajo, pa spet odkopljejo...

Občan R. B. nas je vprašal zakaj tako in doklej tako?

Odgovarjamo: Da jim ni dolgčas! Stvar pa bo še naprej potekala v dosedanjem stilu toliko časa, dokler ne bodo teh igrac plačali iz svojega žepa.

* * *

Na zadnji seji skupščine občine smo slišali, da ima domžalski Toko na zalogi 9 milijonov (novih) dinarjev izdelkov.

Kako lepo bi bilo, ko bi imeli na zalogi tudi ljudi, ki bi te zaloge prodali!

V Domžalah grade občanom že zelo znano stavbo SPB-1. Vse okrog te velike gradnje je že znano. Občanom je znano tudi to, koliko denarja je moral investitor plačati zasebnikom za rušenje stavb. Vse je znano, znana ni le ena stvar: cena kvadratnega metra v tem objektu.

* * *

V mengeški Melodiji že lep čas iščejo novega direk... (pardon) individualnega poslovodnega organa. Četudi jim topogledano željo nismo zaželeli za novo leto, je prav in čas je še vedno primeren, da jim zaželimo, da bi ga našli vsaj v prihodnjem desetletju.

* * *

Kdo bo novi gospodar v centru?

To vprašanje si postavljajo nekateri, ki razpravljajo o obetani lokaciji za novi hotel v Domžalah, ki naj bi stal na mestu, kjer stoji današnji Alko?

Investitorja še ni, denarja tudi ne, gotovo pa je, da bo ob predvideni gradnji hotela stari gospodar gospodaril tudi poslej: alko.

Nekaj gnilega...

Na oddelku za urbanizem... je razgrnjena študija (do 18.5.) o lokaciji, evakuaciji in dispoziciji odpadnih snovi...

Krajani, pripravite se za... odstranitev (odvoz) na odlagališče vsega tistega, kar ne potrebujemo. (Glej OP št. 5 str. 9)

Zaradi „uvoženih“ besed je bila ta (znanstvena) razprava najbrž ustrezno bolj „zasoljena“...

* * *

Domžalčani so zvite buče. Pri Mengšanih naročajo slamnice in kronike v napol črni obleki, samo zato, da bi bilo na zunaj videti, kako so Domžale brezmadežne.

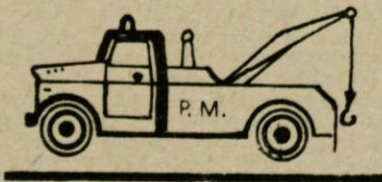
* * *

Lovska:

Kaj je prinesel nov zakon o lovstvu?

Nov zakon predvideva le odstrel divjih prašičev. Lovci se sprašujejo, kaj je z merjasci in tako so sklenili, da bodo ob pomoči veterinarjev poskrbeli za „rezanje“ merjascev, ker bodo le tako lahko streljali prašiče. Veterinar je na to rezanje sicer pristal, vendar pod pogojem, da mu kupijo puško za omrtvičenje merjascev, ker bi sicer delo utegnili biti nevarno.

AVTOVLEKA
NON - STOP

PROSENC Marjan, telefon 061/721-175

SLAŠČIČARNA BISTRICA

DOMŽALE

Ulica talcev 6

O B J A V L J A

prosto delovno mesto **SERVIRKE**

Pogoji – končana osnovna šola.

100 LET DOMŽALSKE POŠTE

V letošnjem letu praznuje domžalska pošta 100-obltnico, odkar je bila v Domžalah odprta.

Ker filatelistično društvo Domžale zbira ob tej obltnici različno gradivo, se je obrnilo na nas, da mu pri tem pomagamo.

Tako prosimo občane, da nam posodi ovojnice – pisma z različnimi žigi domžalske pošte, nalepnicami in vse, kar bi bilo o nastanku in delu domžalske pošte zanimivo.

Najzanimivejše materiale bomo objavili, po uporabi pa vrnilo lastnikom.

Občane za sodelovanje prosimo, ker menimo, da je prav, če vsi spoznamo zanimivosti iz zgodovine pošte.

Uredništvo

OBVESTILO BORCEM IN VVI

Občinski odbor ZZB NOV Domžale ugotavlja, da se je v posamezne kraje v občini v zadnjih letih naselilo veliko borcev in vojaških vojnih invalidov in da niso povezani oz. vključeni v delo borčevske organizacije.

Zaradi tega poziva vse tovariše in tovarišice, da poiščejo v svojem kraju predsednika ali tajnika Krajevne organizacije ZB NOV in da se tam tudi prijavijo oziroma oddajo svoj naslov.

Le tako bo mogoče dobiti točne podatke za kartoteko in ob različnih akcijah krajevnih odborov ZB NOV in tudi Občinskega odbora ZZB NOV obveščati vse člane v naši občini.

Vse tiste borce in vojaške vojne invalide, ki niso prijavljeni prosimo, da to obvestilo vzamejo kot dolžnost, ki jo je potrebno čimpreje opraviti.

Občinski odbor ZZB NOV
Domžale

OBVESTILO ŽIVINOREJCEM

Obveščamo živinorejce, da vrši Veterinarski zavod Kamnik–Domžale dežurno osemenjevalno službo v občini Domžale redno v sobotah in nedeljah, za kar sprejema naročila od 8. – 9. ure v pisarni Veterinarskega zavoda Kamnik–Domžale, Domžale, Ljube Šerčerja 1, oz. po telefonu 721-372.

Umetno osemenjevanje se ne vrši v dneh: 1.1., 1.5. in 29.11.

VETERINARSKI ZAVOD
KAMNIK–DOMŽALE